

KIZILAY DERGİSİ

KIZILAY MAGAZINE

THE TURKISH RED CRESCENT SOCIETY'S MONTHLY ISSUE

ARTICLES AND PICTURES PUBLISHED IN THIS ISSUE

JUNE, 1965

Page

C O N T E N T S

-
3	The director of our society is describing his mission to Pakistan as the head of the medical team.
4 - 6	The speech delivered by M. Akın . The director of our society. And news and photographs about our medical team working in Rawalpindi hospital.
7	The problems of aged people in social welfare by Nihat Aşar .
8	The report of the five Juniors about their 15 day's work at the camp in Sweden.
9	The letters to and from our society.
10	A nurse from Germany granted her a months salary for the Turkish cypriots.
11	Albert Sweitzer by Selma Tükel .
12	Photographs about the ceremony held on the occation of giving a bronze medal to Fikriye Cebeci who granted her real estate to our society.
13	Various news about our society.
14	240 friends of Maria by N. Aşar .
15	Various news about our society.
16	Four Turks in the United States have been given the first award of \$50 for their participation to the exhibition with the hous hold goods.
17	News and photographs about handicaps.
18 - 19	Photographs showing our medical team at work.
20 - 21	13 Girls and their thoughts about the camp by S. O. Çağdaş .
22 - 23	Photographs about the festival at Pendik camp and the students who finished first aid courses are receiving certificates (page 23 rights bottom).
24 - 25	Selling slaves (a game made by the youths at Çamkoru camp)
26 - 27	Amutter who struggled for 15 years to get her children treated (a reporting by Selma Tükel).
28 - 29	The new regulation of our society.
30	Earthquake in Bingöl, August 31.
31	Photographs : Students are receiving first aid certificates.
32	A story by Şemsi Ertuğ .
33	Those who received wheel chairs.

KIZILAY DERGİSİ

SAHİBİ : Türkiye Kızılay Derneği adına Genel Başkan Dr. FİKRET PAMİR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : Nihat AŞAR

TEKNİK MÜDÜR : Seyfeddin Orhan ÇAĞDAŞ

Dizildiği ve basıldığı yer : AJANS - TÜRK MATBAASI / ANKARA

Dergimizdeki klişeler Türk Tarih Kurumu Basımevinde yapılmıştır

Dergimizin yıllık abone bedeli 60 liradır. İlanlar özel tarifeye tâbidir. İsteyenlere tarife gönderilir.

11 EYLÜL CUMARTESİ GÜNÜ PAKİSTAN'A GİDEN KIZILAY SAĞLIK EKİBİ BAŞKANI GENEL MÜDÜR MUZAFFER AKIN, 27 EYLÜL GEÇESİ SAAT 19.45 DE UÇAKLA ESENBOĞA HAVAALANINA GELMİŞTİR.

HAVAALANINDA KIZILAY GENEL BAŞKAN VEKİLİ AVUKAT MEHMET NÖMER VE KIZILAY YÖNETİCİLERİ TARAFINDAN KARŞILANAN MUZAFFER AKIN, SAĞLIK EKİBİ ÇALIŞMALARI HAKKINDA ŞU BİLGİYİ VERMİŞTİR.

«Ankara'dan Pakistan'a gitmek üzere hareket ettiğimiz sırada hava trafiği kapandığından ancak Kâbil'e kadar uçakla gidebildik. Kâbil'de 2 tona yakın ilaç, sağlık malzemesi, taze kan ve plazmaları kamyonu yükledik. Sağlık Ekibi olarak biz de tuttuğumuz otomobillerle yola çıktık. Pakistan'ın hududu Hayber geçidindeki kabileler bize çok büyük sevgi tezahüründe bulundular. Hayber - Peşaver arasındaki 65 millik mesafeye bütün o civarda oturanlar akın etmişti. 13 yıl evvel ataşemiliter olarak Pakistan'da bulundum. Burada yaşayanların Türkleri bu kadar sevdiklerini bilmiyordum.

Peşaver'e girdiğimiz gece şehir bombalandı. Hem de bilhassa sivillerle meskûn bölgenin ağır şekilde bombalandığını ertesi gün açıkça gördük. O gece iki bomba da bizim yakınımıza düştü. Bu, Peşaver'in ilk bombardımanı idi ve ölümlerin sayısı, 53 olduğu gazete neşriyatından öğrenildi. Sağlık Ekibindeki hemşireler çok genç olmalarına rağmen bu bombardımanda tamamen soğukkanlı hareket ettiler. Karartma olduğu için o gece birşey yapamadık. Ertesi gün erkenden bize gösterilen yerde Kızılay ve Kızılhaç prensiplerine uyarak her iki tarafın yaralılarını tedaviye başladık. Evet, getirilen yaralılar arasında Pakistanlılar olduğu gibi Hint ordusuna mensup yaralılar vardı. Pakistanlılar da, Hint ordusuna mensup yaralılara iyi muamele ediyorlardı.

Yaralılar, bizim doktor ve hemşirelerimizin tedavisine âdeta can atıyorlardı. Doktor ve hemşirelerimiz her gün elleri, kolları kopmuş insanların tedavisi ile meşgul oldular, yaralarını sardılar. Yaralılar bilhassa hemşirelerimizin iğne yapmasını ve yemeklerini yedirmelerini istiyorlardı. Kızılay Sağlık Ekibinin çalışmaları memleketimizi ve milletimizi Pakistanlılara birkat fazla sevdirmiştir. Kızılay Sağlık Ekibi, Kıbrıs'ta insanlığa yapmış olduğu hizmetin bir yeni örneğini de Pakistan - Hindistan çarpışmaları sırasında ifa etmiş bulunmaktadır.

Pakistan orduları Başkomutanı Orgeneral Muhammet Musa tarafından harekâtın kesif bulunmasına rağmen kabul edildim. Cumhurbaşkanı Eyüp Han da beni kabul etti. Cumhurbaşkanı Eyüp Han ve Başkomutan Musa, Türk milletine, Kızılaycılara ve çalışan Sağlık Ekibimize sonsuz sevgilerini ulaştırmamı istediler.

Pakistan'da tanıştığım herkes Türkiye'ye Müslüman Devletler içinde ilk önce bilfiil yardıma koşmasından duydukları minnettarlığı ifade ettiler. Kızılay Derneğinin yerinde ve zamanında vermiş olduğu bu kararın, esasen mevcut olduğu bilinen Türk - Pakistan kardeşlik bağlarını birkat daha arttırdığına inanıyorum. Kızılay Derneği bu kariyle insanlığa hizmet uğrunda olduğunu bir kere daha göstermiştir.»

KIZILAYIN
İNSANLIĞA
YENİ BİR
YARDIM
ÇABAASI

KIZILAY PAKİSTAN SAĞLIK EKİBİ BAŞKANI GENEL MÜDÜR MUZAFFER AKIN'IN DEMECİ

Heyet, Pakistanda Kızılay ve Kızılhaç Prensiplerine, İnsaniyetçi Hukuk Kaidelelerine Göre Harpten Zarar Gören İnsanlara Fark Gözetmeden Yardım Edecek

Ankara: 11. a. a. - Kızılay sağlık ekibi saat 17.30'da uçakla dost ve müttefik Pakistana hareket etmiştir.

Ekibe Kızılay Genel müdürü Muzaffer Akın başkanlık etmektedir. Ekipte ayrıca, Dr. Mehmet Kengerli, Op. Dr. Hasan Karaağaç, hemşire Meliha Denizsever, Göksel Apaydın, Şükran Çirak, Halime Saraç bulunmaktadır. Ekip 100 şişe taze kan ile birlikte malzeme de götürmektedir.

Ekipte yer alan Dr. Mehmet Kengerli, Kızılayın Kıbrıs'a gönderdiği yardım heyetinin başkanlığını da yapmıştır. Heyetimiz Kızılay resmî kıyafetini giymiş olarak uçağa binmiştir.

Kızılay Genel Müdürü Muzaffer Akın, Anadolu ajansı muhabirine Pakistan'a giden Kızılay ekibi adına şunları söylemiştir:

«Kızılay Derneği Genel merkez yönetim kurulu, Pakistan topraklarındaki çarpışmalarda yaralanan muharriplere veya zarar gören sivil halka yardım yapmak üzere bir sağlık eki-

bi göndermeğe karar vermiştir. Heyetimiz benim başkanlığında 2 doktor, 4 hemşireden müteşekkildir. Aynı zamanda beraberimizde ilaç, pansuman malzemesi ve taze kan ile plazma götürmekteyiz. Heyetimiz, Pakistan'da Kızılay ve Kızılhaç prensiplerine, insaniyetçi hukuk kaidelerine göre harpten zarar gören bütün insanlara, fark gözetmeden yardım edecek, bize gösterilen yerde (bu yer cephe gerisi veya iletirli hatlardaki herhangi bir bölge de olabilir) yukarıda söylediğim prensiplere uygun ve Türk milletinin Kızılay hayşiyetine yakışacak şekilde hizmet görecektir.

Dr. Mehmet Kengerli ise, Pakistan'da görev almayı Türk Kızılay Derneği mensubu olarak insani hizmet telâkki ettiğini söylemiş bunun dışında «Pakistan gibi iyi ve kötü günlerde, daima yanımızda olan bir millete hizmetten manevi haz duymaktayım. Kızılay yardım ekibi olarak barışsever gayelere hizmet edeceğiz» demiştir. Hemşireler adına Göksel Apaydın ise «Gerçek bir hizmeti görmenin sevincini duyuyorum. Bir Kızılay hemşiresi olarak harp sahasında hizmet göreceğimden dolayı heyecan ve gurur içindeyim. Görevlerimizi başarı ile ifa etmeğe çalışacağız» demiştir.

Pakistan'a giden Kızılay ekibini, Kızılay Genel Başkanı Dr. Fikret Pamir, Pakistan elçiliği temsilcileri ve diğer ilgililer uğurlamıştır.

Kızılay Sağlık Ekibi Pakistandaki Rawalpindi Hastanesinde Çalışmaya Başladı

Pakistan Orduları Başkomutanı Kızılay Heyetini Kabul Etti

Pakistan'daki Kızılay Heyeti Başkanı Genel Müdür Muzaffer Akın 14 Eylül akşamı Kızılay Genel Merkezine gönderdiği telgrafta, Kızılay Heyetinin Pakistanlılar tarafından büyük bir sevgi ve sempati ile karşılandığını, heyetin Rawalpindi Hastanesinde çalışmalara başladığını ve ertesi gün de Pakistan Orduları Başkomutanının Kızılay Heyetini kabul edeceğini bildirerek özetle şöyle demektedir.

«14 Eylül salı günü Peşaver'den Rawalpindi'ye vardık. Heyetimize Pakistan hududunda ve diğer yerlerde büyük tezahürat yapıldı. Bilhassa Hayber geçidinde silâhlı kabile reisleri ve halk büyük karşılama yaptı. 65 kilometrelik yol boyunca binlerce halk toplanmış (yaşasın Türkiye) diye bağırmış, havaya silâh atarak bizi selâmlamıştır. Rawalpindi Hastanesinde çalışmaya başladık. Baş komutan heyetimizi kabul edecek. Hepimiz sıhhatteyiz, moralimiz yüksektir»

Öteyandan, Pakistan Kızılhaç'ı tarafından Kızılay Genel Merkezine 15 Eylül sabahı gönderilen telgrafta, Kızılay Sağlık Ekibinin Pakistan'a gelişine, özellikle Pakistan Kızılhaç'ı adına teşekkür edilerek şöyle denilmektedir:

«Sağlık Ekibinizin, kan plazma ve gerekli malzeme ile gelişini derin takdire karşılayan bütün halkımızın teşekkür ve minnetini lütfen bir kere daha kabul buyurunuz. Ekibinizin bütün üyelerine candan hoşgeliniz der, Türkiye'deki kardeşlerimizi ihtiyacımız anında yaptıkları kıymetli yardım ve gös. verdikleri samimiyetten dolayı selâmlarız»

Türkiye Kızılay Derneği Pakistana Bir Sağlık Ekibiyle Malzeme Gönderdi

Türkiye Kızılay Derneği Genel Merkez Yönetim Kurulu, 9 Eylül 1965 Perşembe gecesi olağanüstü bir toplantı yapmıştır. Bu toplantıda, Pakistan topraklarına intikal etmiş çatışmalar dolayısıyla yaralılara yardım etmek üzere bir sağlık ekibi ve gereken sıhhi malzeme gönderilmesi kararlaştırılmıştır. Kızılay Genel Müdürü Muzaffer Akın'ın başkanlığında teşkil edilen sağlık ekibi 11 Eylül 1965 Cumartesi günü saat 17.35 de Esenboğa Hava Alanından kalkan Pan Amerikan uçağı ile Tahran - Kâbil yolu üzerinden Pakistan'a gitmiştir.

Doktor Mehmet Kengerli, Doktor Operatör Hasan Karaağaç, Hemşire Meliha Denizsever, Hemşire Göksel Apaydın, Hemşire Şükran Çırak, Hemşire Halime Saraç'tan meydana gelen sağlık ekibi beraberinde gerekli sıhhi ve tıbbi malzeme ile kan ve plâzma'yı da götürmüştür.

Kızılay Genel Merkezi, Pakistan Kızılağı emrine ayrıca nakdi yardım da tahsis etmiştir.

Kızılayın Pakistana giden Sağlık Ekibi, uçağın önünde Genel Başkan Dr. Fikret Pamir, Genel Sekreter Mevdi S. Sayman, Pakistan Maslahatgüzarı ve Genel Müdür Yardımcısı Nihat Aşar tarafından uğurlanıyor. Kızılay Sağlık Ekibi, uçağın merdivenlerinde uğurlamaya gelenleri selamlıyor.

TÜRKİYE KIZILAY DERNEĞİ GENEL BAŞKANLIĞINA

ANKARA

Dost ve müttefik kardeşlerimize karşı girişilen şeni tecavüzün hemen akabinde Kızılayımızın kendilerine uzanan dostluk yardımını hararetle kutluyoruz.

Türk yüksek öğrenim gençliği olarak tecavüzlerin önlenmesinde ve tecavüze uğrayanların tedavisinde bütün imkânlarımızla vanınızda olduğumuzu bildirir, saygılarımızı sunarım

Türkiye Milli Talebe
Federasyonu 2. Başkanı
A. EMRE İLERİ

Kızılay Sağlık Ekibi, Genel Merkez binası önünde.

Dünya Sağlık Teşkilâtı (WHO)'nun XV. Avrupa Bölgesel toplantısı 7-11 eylül tarihleri arasında İstanbul'da yapılmıştır. Belediye Sarayındaki açılış töreninden sonra çalışmalara Yıldız Sarayının Şale köşkinde devam edilmiştir. Üye devletlerden 29 unun katıldığı toplantılara Birleşmiş Milletler teşekküllerinden 3, devletlerarasından ve Milletlerarası organizasyondan 14 temsilci gönderilmiştir. Bu çalışmalara Kızılay Genel Merkezi, Kızılarslan ve Güneş Dernekleri Birliği (Ligue) delegesi olarak Nermin Arpacioğlu katılmıştır. Toplantıda, Cardio Vasculaire hastalıkların Epidemiyolojisi, çocuklarda diş sağlığı, zehirlenme enfeksiyon merkezlerinin organizasyon ve çalışmaları tek tek ele alınmıştır. 11 eylül günü Komite Başkanı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı müsteşarı Dr. Nusret Fişek'in ve kendisine mukabelede bulunarak Türk Hükümetinin misafirperverliği, İstanbulun tabii güzellikleri ve tarihi değerini belirten, İtalyan, Malta ve Sovyetler Birliği delegelerinin yaptıkları konuşmalarla toplantıya son verilmiştir.

Dünya Sağlık Teşkilâtı 15. Avrupa Konferansı 7 eylül 1965 günü İstanbul Belediye Sarayında Sağlık Bakanı Dr. Faruk Sükanın bir konuşmasıyla açılmıştır. Fotoğrafta açılış toplantısında bulunanlardan bir kısmı görülmüştür.

7-11 eylül tarihleri arasında Dünya Sağlık Teşkilâtı çalışmaları Şale Köşkinde devam etmiştir. Milletlerarası Kızılhaçlar Birliği ve Türkiye Kızılay Derneği temsilcisi olarak konferansa katılan Nermin Arpacioğlu çalışmalara katılan delegelerle.

Florence Nightingale Tesisi İdare Heyeti Başkanı Fahrünnisa Seden, Nermin Arpacioğlu ve diğer delegeler bir toplantıdan çıkarken.

Bugün toplum içerisinde her sosyal konu toplumun bütününe ilgilendirmeyebilir. Bir işçi meselesi daha ziyade işçi ve iş verenle ailelerini ilgilendiren konulardandır. Buna rağmen toplumun bütün kişilerini doğrudan doğruya ilgilendiren konuların başlıcası yaşlıların meseleleridir. Zira; bugünlerin çocuğu, yarının genci ve bugünün genci yarının ihtiyaridir.

Mesele ihtiyarın kendisini, aile efradını ve yakınlarını ilgilendirmekle kalmayıp hepimizi düşündüren ve biran önce halli gereken en önemli konularımızdan biridir.

Sosyal yardım bakımından yaşlıların durumunu incelerken yaşlıların yaşlanmadan evvelki durumlarını gözden geçirmek gerektir. Devletten kendisine maaş bağlanmış bulunan emekliler, harp malûller, sigorta maaşı bağlanmış bulunan yaşlılar, emeklilik veya sigorta hakkını kazanmamış bulunan memur ve işçiler, memuriyet ve işçilik haricinde sair meslek sahibi iken ihtiyarlamış olanlar; şeklinde beş kısımda mütalaa edebileceğimiz yaşlıları yaşlılıktaki durumlarına göre de muhtelif şekillerde inceleyebiliriz.

Çalışamayacak derecede yaşlı olanlar, hasta veya malûl olanlar, çalışabilecek durumda olanlar.

Bir başka tasnifi de yaşlıların aileleri efradı itibarıyla yapabiliriz.

Hayatta hiç kimsesi olmayanlar, uzak, yakın kendisine bakacak kimsesi olanlar, kendisine malen yardım yapacak kimseleri olanlar.

Daha birçok tasnifler hatıra gelebilir. Sosyal yardım bakımından en pratik tasnif şöyle yapılabilir :

Geliri ve bakacak kimsesi olan ihtiyarlar, geliri olup bakacak kimsesi olmayanlar, geliri olmayıp bakacak kimsesi olanlar, gelirden ve bakacak kimseden mahrum bulunan ihtiyarlar.

Kaç türlü tasnif yaparsak yapalım, yaşlıların çalışabilecek durumda olanları ile çalışamayacak durumda olanlarını ayırt etmek şarttır. Çalışabilecek durumda olanları Rehabilitasyon ve Readaptasyon merkezi kurmak suretiyle, onları hayata bağlamak, oyalamak az da olsa millî istihsale katılmalarını sağlamak gerekmektedir.

Çalışamayacak durumda olanların da kendi başlarına ölüme sürüklenmelerine göz yumamayız. Bunlar için tesis edilecek barınma yurtlarında hayatlarının huzur ve sükûn içerisinde idame ettirilmesini sağlamak gerekmektedir.

Barınma yurtları, âcizler yurdu, düşkünler yurdu, güçsüzler evi gibi namı altında açılacak bu yerler, evvelâ hangi müesseseye bağlı olacaktır. Bugün bazı büyük vilâyetlerimiz Belediyeleri tarafından idare edilen Darülacezeler hiç şüphesiz ki hayırlı hizmetler görmekle beraber meseleyi kökünden halletmekten uzak bulunmaktadır. Esasen gaye yalnız fakir ihtiyarların değil, varlıklı ihtiyarların da meselelerini halletmektir. Kimsesi olmayan

SOSYAL YARDIMDA YAŞLILARIN MESELELERİ

YAZAN :
NİHAT AŞAR

varlıklı bir ihtiyar veya kimsesi olup da istenmeyen, evde fazlalık teşkil ettiği farzedilen ihtiyarlar mevcuttur. Bugünkü mesken durumumuz, geçim durumumuz böyle bir neticeyi maalesef doğurmaktadır.

Bu takdirde varlıklı bir ihtiyarın Belediyelerin Darülacezelerinde barınacağı pek düşünülemez, paralı köşkler tesis edip, cazip isimler altında mahaller açılmalıdır. Bilfarz, «Huzur köşkları», «Sükûn yuvaları» gibi.

Yaşlıların sıhhi ve ruhi durumları üzerinde titizlikle durmak gerekmektedir. Muayene ve tedavilerinin zamanında ve muntazaman yapılması, onlarla her bakımdan meşgul olunması şarttır. Yaşlılara kitap okumak, mektuplarını yazmak, muhtelif şekillerde eğlencelerini temin etmek gibi görevler birtakım gönüllü faaliyetini gerektiren konulardandır.

Netice olarak diyebiliriz ki, memleketimizde bugün bir vakıa olarak bir yaşlılar problemi mevcuttur. Yapılacak ilk iş, bu problemin denklemini kurmak ve sonra da çözümünü yoluna gıtmektir.

Denklemini kurarken; yaşlıların tasnifi, yerlerinin tesbiti, sosyal durumlarının tesbiti hususlarını gözönünde tutmak, çözümünü için de her guruptaki yaşlılar için ayrı hal çareleri düşünmek gerekecektir. Kadın yaşlılar ve erkek yaşlılar ayrı ayrı yönlerden ele alınacağı gibi büyük şehirlerde oturan yaşlılarla, kasabalarda ve köylerdeki için ayrı ayrı hal çareleri düşünülecektir.

Esasen yaşlılar problemi tek başına halledilecek bir problem değildir. Aile hayatı, rehabilitasyon, hastalık, sosyal hizmetlerde kadının rolü, sosyal sigorta, köy meseleleri gibi konularla birlikte mütalaa edilmesi gereken komplike bir problemidir.

Biz burada sosyal bir dâvanın önemini belirtmekle yetindik. Aydınlarımızın üzerinde durmaları, etüdler yapmaları ve hal çaresi bulmaları için kendilerine ufak bir anahtar vermiş oluyoruz.

İSVEÇTE BEŞ GENÇ KIZILAYCININ 15 GÜN SÜREN ÇALIŞMALARINA AİT RAPOR

Biz beş arkadaş, Tuna Dalkılıç, Leylâ Bacacı, Nurdan Afacan, Hüseyin Özek ve Emin Dayıoğlu Kızılay Genel Merkezi tarafından, sakat ve felçli insanlara bir müddet için yardımcı olmak üzere İsveç'e 27.7.1965 günü saat 14.30 da İstanbul ekspresi ile hareket ettik. Bulgaristan, Yugoslavya, Avusturya, Almanya ve Danimarka'dan geçtik. Kopenhag'da botla Hassleholm'e geçerek İsveç hudutlarına girdik. 30.7.1965 saat 17.30 da Stockholm garında bizi Svenska Roda Korset'inden Mrs. Gunille Sjogreen karşıladı. Hep beraber otele gidip eşyalarımızı yerleştirdikten sonra dışarda yemek yedik. Sonra otelimize dönüp uyuduk. Ertesi sabah bizi otelimizden aldılar ve otobüsle Elvskogen kampına geldik. Kamp müdürü Mrs. Inger Akalle bizi karşıladı, kulübelere yerleştik. Öğle yemeginden sonra sakat ve felçli çocuklara nasıl bakılacağı tatbiki olarak anlatıldı. Her kulübeye misafir edilecek hasta çocuğun hususiyetleri kulübe arkadaşlarına izah edildi. Akşam Avusturya grubu da kampa geldi.

Akşam sohbetinde vazifemizin gelecek çocuklara bakmak, iyi vakit geçirtmek ve onları hayata bağlamak olduğu anlatıldı. Kampa çocuklar ertesi günü aileleri ile birlikte geldiler. Sabah saat 10 da kamp, Stockholm Red Cross'undan Mrs. Eriksson ve Mrs. Inger Akalla'nın konuşmaları ile açıldı. Bayrak çekme merasimi yapıldı. 1 temmuz günü kamp hayatımız başladı. Hasta çocuklar kulübelere yerleştik. Onları kamp programına göre gezdirdik, konuştuk. Çeşitli faaliyetlere iştirak etmelerini sağladık. Oyun oynadık, armağanlar dağıttık. Kısa zamanda onların iç dünyalarını kavrayarak kendimizi de onlara çevirdik. Türkiye'yi ve Türkleri onlara cazibe merkezi yaparak teker teker albümlerimizi izah ettik. Kendi milli hu-yyetlerimizi anlattık. Daima güler yüzlü, çalışkan olarak nefsimizden her türlü fedakârlığı yaparak hastaları memnun ettik ve elimize verilen programa tamamen uyarak kamp sakinlerinin takdirlerini kazandık. Onlara Türk folklorunun en güzel oyunlarını oynadık. Türk Müziğinin zengin repertuarından seçtiğimiz parçaları çaldık ve söyledik. Çok takdir topladık. İsveçlilerin istekleri üzerine çeşitli türkçe şarkıları da onlara öğrettik. Çalışmalarımızın sonucu fevkalâde oldu. Memleketimizin güzelliği, müziğimizin zenginliği ve kıvraklığı, kıyafetlerimiz takdir topladı. Onların tarihine, kültürüne, oyunlarına ve hattâ insanlarına ait pek çok şey öğrenerek Türk zekâsını ispat ettik. Getirdiğimiz hediyeleri yerinde ve zamanında dağıtarak Türk kadirşinaslığını gösterdik. Kızılay çalışmaları hakkında programlar düzenledik. Ayrıca ilginin fazlalığı yüzünden program harici saatler tertip ederek sualleri cevaplandırdık. Bir Türk köşesi hazırladık. Bu arada Türk Sefarethanesine telefonla geldiğimizi, kampa olduğumuzu bildirdik.

Türk sefiri Talât BENLER'in kampı ziyareti her iki taraf için de sonsuz bir memnuniyet kaynağı oldu. Şerefine verilen öğle yemeginden ve hakkımızda aldığı bilgilerden çok memnun oldular. Hepimizi tebrik ettiler. Hayatının en büyük mükâfatının bu tebrik olduğunu iftiharla söyleyebilirim.

Bu arada araştırmacı faaliyetlerde de bulunduk. Red Cross çalışmaları hakkında çeşitli filmler gördük. Stockholm Red Cross teşkilâtını gezdik, bilgiler aldık. Teşkilât olarak bizimkinden farklı bir taraf görmedik. Hattâ bizim, bazı bakımlardan üstün olduğumuzu anladım. Yalnız çalışma disiplinlerinin ve propagandalarının mükemmel olduğunu söyleyebilirim. İsveç'te zengin aileler Kızılağa yüklü yardımlar yaptıktan başka her aile de muayyen ve devamlı bir miktar aidat ödemektedir.

Dikkatimi çeken hususlardan biri Gençlik Teşkilâtı oldu. Çocuklar küçük yaşta Red Cross'a katılıyorlar.

Fakat bu, bizdeki gibi okullarda Kızılay kolunun yokluğu dolayısıyla sadece şahsî arzu ve etraflarından gördükleri teşvik sayesinde mümkün olabilmektedir. Mesuliyetler alıyolar, gösterdikleri çalışmaların başarısına göre derece alıp lider oluyolar. Liderlerin vazifesi yeni gelenleri yetistirmek ve Red Cross çalışmalarına yenilikler getirmek. Çeşitli kurslardan geçiyorlar ve madalyalar kazanı-

yorlar. Böylece rütbeleri yükseliyor. Daha sonra muvafak oldukları sahalarda Red Cross'ta vazife alıyolar.

Yine dikkatimi çeken bir husus da çeşitli milletlerin Kızılay çalışmalarında beğendikleri çalışma örneklerini kendilerine benimseme istekleri oldu. Meselâ bizim ilk yardım parasütçü kulübümüzün faydalı çalışma tarzlarını öğrenince hayran oldular ve kendilerinde de ihdas etmeyi düşündüler. Yine bizim Afyonkarahisar Memba Suyu işletmemizin çalışmalarını onları yakinen ilgilendirdi. Öğrenecek çok şeyleri olduğunu anlayıp gelecek sene mutlaka memleketimizi ziyaret edeceklerini belirttiler.

14 ağustos günü sakat ve felçli çocukları aileleri gelip aldılar. Ayrılış her iki taraf için de hüzün oldu. 15 ağustos pazar günü saat 11 de bayrak indirme merasiminden sonra kamp resmen kapandı. Böylece 15 günlük kamp hayatımız karşılıklı öğrenme, öğretme, eğlence ve ahenk içinde son buldu. Kulübelerimizi aldığımız gibi temiz ve tertipli teslim ettik. Otobüs bizi Stockholm'e götürürken hepimizin iç vazifemizi tam yapmış olmanın verdiği haz; Türkleri ve onun milli hasletlerini İsveçlilere tanıtmak ve sevdirmenin verdiği gurur; insanlıklarından pek çok şeyler bulduğumuz ve dolayısıyla sevdiğimiz İsveçli arkadaşlarımızdan ayrılmamanın verdiği üzüntü hisleri ile dolu idi. Ailelerin yanında beş gün misafir kalmak üzere Stockholm'e geldik. Leylâ ile Hüseyin kamp liderlerinden birinin, Emin ve Nurdan ise diğer iki kamp liderinin yanında kalmak üzere bana veda ettiler. Yanında kaldığım Kızılağ mensubu Frau Gertrud Hultberg bana karşı son derece nazik ve iyi davrandı. Türk liderinin misafir olarak evini şerefletirmesinden büyük gurur duyduğunu her hareketi ile ifade etti. Akşam yemeklerinden sonra uzun uzun Kızılay ve Kızılağ çalışmalarını konuştuk, fikir teatili yaptık.

Bu beş gün içinde bize Stockholm'un gezilecek yerlerini gösterdiler. 17.8.1965 günü Türk ve Avusturya grupları kamp lideri Inger'in başkanlığı altında Belediye Sarayını, bot ile Stockholm'u gezdik. Öğle yemeginden sonra Krallın oturduğu Royal Palası, Stockholm'un ilk çekirdeği olan The Old Town Great Church'ü gezdik. 18.8.1965 günü saat 13 da yine hep beraber İsveç'in en eski harp gemisi olan Wsaya ziyaret ettik. Onun hakkında çeşitli filmler gördük. Sonra Skansen denilen sayfiye yerine gittik. Burada eski tip İsveç evlerini, İsveç folklor müziğini, eski Kiliseleri inceledik. Akşam saat 19 da Solhiden Restaurant'ta bir veda ziyafeti verildi. Bu ziyafette Stockholm Red Cross'un ileri gelenleri vardı. Ziyafetten sonra Mrs. Eriksson bir konuşma yaparak kamp hayatında gösterdiğimiz muvaffakiyetten dolayı hepimizi ayrı ayrı tebrik etti. Hediyeler dağıttı. Mrs. Inger Akalla da bana bir Red Cross madalyası taktı. O andaki hazzımı ifade edecek kelime bulamıyorum. O gece geç saatlere kadar grup halinde eğlendik, sonra otomobillerle evlerimize dağıldık.

19.8.1965 günü saat 10 da Stockholm Kızılağ binasını ziyaret ettik. Çalışmalar hakkında bilgi aldık. Sonra otomobillerle Uppsala adlı bir kasabaya geldik. Burada eski Kralliyet kalesini Uppsala Üniversitesini ve kilisesini gezdik. Öğle yemeginden sonra Old Uppsala denilen yerde ane-nevi Viking birasını içtik. Otomobillerle evlerimize dağıldık.

20.8.1965 cuma günü sabahleyin erkenden kalktım. İçimde vatanıma kavuşmanın sevinci ile beraber fevkalâde hüsûnukabul gördüğümüz şirin İsveçten ve arkadaşlarımdan ayrılmamanın üzüntüsü vardı. Bayuolları hazırladım. Evin içi de her zamankinin aksine sessizdi. Geç vakit yediğimiz öğle yemeginden sonra saat 15 de Inger ve Bengt Akalla otomobille bizi alıp istasyona götürdüler. Hemen bütün kamp arkadaşlarımız gelmişlerdi. Verdikleri çiçekler, hediyelerle ve bizi son dakikaya kadar neşelendirmek üzere söyledikleri şarkılarla şahit olduğumuz sevgi tezahürü gözlerimizi yaşarttı. Tren saat 17.05 de hareket ederken (yine gelin, mektup yazın, bizi unutmayın) diyen sesler kulaklarımızı uğuldatıyordu. Peronun sonuna kadar koşan, el sallayan gözleri yaşlı İsveç Kızılağının sempatik elemanlarını ömrümüzün sonuna kadar unutamıyacağız.

Tuna DALKILIÇ
Grup Lideri

HÜRRİYET GAZETESİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜNE

Yukarıda fotoğrafı bulunan hamiyetsever Türk anası Seyyide, Tüfekçi Edirne'de Merkez İlçesinde 40.120 lira değerindeki avlulu kârgir evini, hayatta bulunduğu müddetçe indifai uhdesinde kalmak şartıyla Kızılaya bağışla-
mıştır.

Kızılay Dergisi, bu hamiyetsever Türk anasına Kızılaya yaptığı insani bağışından ötürü teşekkür eder.

Sayın Gazetenizin 4 Ağustos 1965 gün ve 6200 sayılı nüshasının ikinci sa-
hifesinde (Serbest Kürsü) sütununda ya-
yınlanan (Bir işçi bir dispanserden dert
yanıyor) başlıklı yazıda adı geçen Kızı-
lay Nişantaşı Şubesi Başkanlığından du-
rumun tetkiki ve cevap verilmesi isten-
miştir.

Alınan cevap aynen aşağıdadır :

«Yazı sahibi hakikaten 2 Temmuz
1965 te muayene için Dispanserimize
gönderilmiş ve yüksek olan Sedimantas-
yon tedavisi için geçen 12 günden son-
ra ikinci defa Dispanserimize gelmiş ise,
ikinci müracaat tarihi 14 Temmuz ola-
caktır. Bu tarihten 10 gün sonraki üçün-
cü müracaat tarihi de 24 Temmuz ol-
mak gerektir.

Kayıtlarımızda, ne 2 Temmuzda ve
ne de 24 Temmuzda Turgut Akıncı is-
mi olmadığı gibi, Dispanserimizin bu
sahada faaliyete başladığı 10 Mayıs
1965 ten bugüne kadar olan kayıtları
içinde de yoktur.

Akıncı soyadına müşabeheti olan-
lar üstünde yapılan tetkiklerde de, ş-
kâyet konusu ile ilgili durumu olanlara
rastlanmamıştır.

Akla gelebilecek tek ihtimal, yazı
sahibinin, yazısını hüviyetini gizliye-
rek yazmış olmasıdır ki, bu vaziyette
de samimiyet değil, maksad aramak za-
ruri olur.

Pek çok uygunsuz tekliflerin red-
dinden doğan iğbirarın harice vurulma-
sından daha ileri gidemeyecek olan bu
yazı muhtevasının hakikatle olan ilgi-
sinin, her zaman incelenmeye hazır
olan kayıtlarımızdan tetkikile kolaylık-
la tesbit edileceğinin arzına müsaade-
nizi saygılarımla dilerim.»

Gerçeğin aydınlanması için bu ce-
vabî yazımıza yer verilmesini rica ede-
riz.

7.9.1965 Saygılarımızla

BELÇİKA KIZILAYINDAN KIZILAYA MEKTUP

Belçika hastanelerinde yatan Türk has-
talar için Derneğimizden Belçika Kızıl-
haçı tarafından istenen kitaplar Türkiye
Büyükelçiliği kanaliyle gönderilmiştir.
Kitapları alarak ilgili hastanelere dağı-
tan Belçika Kızılhaçı Genel Başkanı
Gaston De Man, Kızılay Genel Başkanı
Dr. Fikret Pamir'e gönderdiği mektupla
teşekkür etmektedir. Mektupta, aynen
şöyle denilmektedir,

«Sayın Başkan,

Türkiye Büyükelçiliği kanaliyle
gönderilen Türkçe kitapları almış bulu-
nuyoruz. Onlar, hastanelerdeki kitaplık-
lara tevzi edilmiştir. Ve böylece hasta-
nelerde yatacak Türk vatandaşların da-
ha iyi vakit geçirmesi temin edilmiştir.

Yardım ve ilginize teşekkür ederiz.»

TÜRK EĞİTİM DERNEĞİ
Konya İdare Heyeti Reisliği
Kuruluşu : 16.4.1938
Sayı : 363-8

14.9.1965

Türkiye Kızılay Derneği
Genel Müdürlüğü Yüksek Makamına
ANKARA

6.9.1965 tarih ve Neş. Md. ibareli
22795 sayılı yazınıza karşılıktır :

Kızılay Dergisi olarak gönderilen
22, 23, 24 ve 25. sayıları ile birlik daha
sonra yayınlanan 26 ve 27. sayıları mez-
kûr yazınızla birlik alınmıştır.

Konya Öğrenci Yurdu Kütüphanes-
inde bulundurulmak üzere ciltlettiri-
lip yurda teslim edilmiştir. Teşekkür-
lerimizle birlikte devamını hassaten ri-
ca ederim.

Türk Eğitim Derneği
Konya Şubesi Yönetim Kurulu
Başkanı
M. RÜSTEM SUNGUR

ZAFER Gazetesi Yazı İşleri Md.

17. Eylül 1965 ta-
rihli gazetenizde Ayşe
Duyar tarafından hazırla-
nan (Perde Arkası) sütu-
nunda, Babür Ardahan'ın
Artvinde CHP. listesinde
3. aday olduğundan ba-
hisle;

«Neysa ki, Kızılay'ın
Genel Sekreterliğine de-
vam ediyor, Babür Bey
bu seçimde kazanamazsa
gelecek seçimler için Kızı-
lay yardımları nasıl ol-
sa emriniz âmadedir.

Deniyor. Babür Arda-
han, CHP. den adaylığını
koymağa karar verince
Kızılay'daki bütün görev-
lerinden istifa etmiştir.
Babür Ardahan'ın istifası
4.9.1965 tarihli Merkez
Kurulunda kabul edile-
rek Genel Sekreterliğe
Mecdi S. Sayman seçilmiş-
tir. Bu husus 6.9.1965 gün
ve 90 sayılı Haberler Bül-
tenimizle gazetenize de
bildirilmiştir.

Keyfiyete bilgilerinizi
durumun tazyihine lütüf-
larınızı rica ederiz.

Saygılarımızla

EKSPRES GAZETESİ Yazı İşleri Müdürlüğüne

Sayın Gazetenizin 13 Eylül 1965
tarihli sayısında (Kantar) başlıklı yazı-
da yüksek mühendis Necdet Duru ta-
rafından, Amerikan otomatik oyun ma-
kinelerinin ithal ve çalıştırılmasının Kızı-
lay'ın tekeline verildiği yazılmakta-
dır.

Bugüne kadar bu makinelerin ne
ithal ve ne de oynatılması tekeliyle Kızı-
layın hiç bir ilgisi olmamıştır.

Bir suitefehhüme meydan verme-
mek üzere keyfiyetin değerli gazeteniz
sütunlarında açıklanması hususuna lü-
tûflarınızı rica ederiz. Saygılarımızla

Kıbrıslı Türklere bir aylığını bağışlıyan Alman hemşire

YAZI VE FOTOĞRAFLAR :

FARUK ARIK

HAYAT MECMUASINDAN İKTİBAS EDİLMİŞTİR

Adı İrmhild Mergrad, mavi gözlü, sarı saçlı 26 yaşında Alman-ya'nın Hagen şehrinden Türkiye'ye, Edirne Devlet hastanesinde Başhemşire olarak çalışan Gülsen Hepşen'in davetlisi olarak gelmiş.

İrmhild Mergrad, Hagen şehrinde hemşire, geçen yıl mecmuamızda yayınlanan Kıbrıs olayları ile ilgili resimlerden büyük üzüntü duyarak, bir aylık maaşını mecmuamız vasıtası ile Kıbrıs'taki ırkdaşlarımıza bağışlamıştı.

Mecmuamızda bu haber yayınlandıktan sonra, Alman hemşirenin bu örnek hareketine hayran kalan Hayat okuyucuları İrmhild Mergrad'a yüzlerce mektup yazarak kendisini bu insanî hareketinden dolayı tebrik ettiler. Türkiye'ye çağırıldılar.

Fakat kendisinin de dediği gibi eğer bütün davetleri kabul edecek olsaydı, bir yıl vazifesinden ayrılp, Edirne'den Erzurum'a kadar Türkiye'yi dolaşması gerekecekti. Bütün bu davetlerin içinden İrmhild, gene bir meslekdaşının çağrısını kabul ederek Edirne Devlet hastanesinde Başhemşire Gülsen Hepşen'i ziyarete geldi. Edirneyi çok beğendi, bir hafta gezilip görülecek yerleri dolaştı, tarihi âbidelere, camilere hayran kalmıştı. İrmhild bunların hepsini eliyle koymuş gibi yerlerinde bulmuştu. Türkiye'ye gelmeden evvel, Türkiye ile alakalı kitaplar okumuştı, Türk tarihini incelemişti. Çocukluğundan beri Türkiye'ye ve Türklere bir yakınlık duyuyordu. Atatürk'e ve onun reformlarına hayrandı. Hele gördükten sonra, İrmhild Türkiye için «Dünyanın en güzel ülkesi» teşhisini koymaktan kendini alamadı. Edirne'den İstanbul'a geçti. Senelerdir yalnız resimlerinden tanıdığı İstanbul'u çok merak ediyordu. 10 gün içerisinde adım adım bütün İstanbul'u gezdi, dolaştı. Camiler, müzeler, Boğaziçi, Adalar, her yer onun için bir rüya ülkesine benziyordu. Bu güzel şehirden, çok sevdiği Türk dostlarından bir türlü ayrılmak istemiyor ve «Eğer bir imkânım olsa, derhal Türk hastanelerinden birinde hemşire olarak çalışmaya başlarım,» diyordu.

Genç hayırsever Alman hemşire, Kızılay Hemşire ve Ebe okulunu da ziyaret ederek, okulun talebeleriyle yemek yiyip sohbet etti, derslere girdi, talebelik günlerini hatırladı.

Sirkeci istasyonundan treni kalkarken, gözleri yaşlıydı. Boğazına düğümlenen hıçkırıklar arasında öğrendiği birkaç Türkçe kelimeyi tekrar ediyordu. «Geleceğim gene. Kalbim sizinle dolu. Beni unutma güzel İstanbul.»

İrmhild Mergrad İstanbul'da gezintide

Edirne Hastanesi Başhemşiresi Gülsen Hepşen, Alman meslekdaşını misafır etti ve onu Türk hemşireleri ile tanıştırdı.

KIZILAY

HEMŞİRE

OKULUNU

ZİYARET

İrmhild Mergrad Kızılay Hemşire ve Ebe Okulunu da ziyaret etti ve kendi talebelik yıllarını hatırladı.

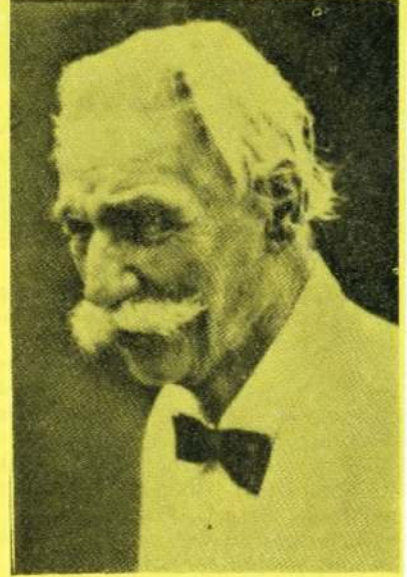

Kendini İnsanlığa Adayan Doktor : ALBERT SCHWEITZER

Gerçek idealizmin ve insanseverliğin az rastlanan bir örneğini veren Dr. Schweitzer, düşünce ve prensiplerinden hiç şaşmadan, binbir türlü fedakârlığa ve yoksunluğa büyük bir iman ve inançla karşı koyarak, insanlığa insan gücünün nerelere varabileceğini göstermiştir.

YAZAN :

SELMA TÜKEL

Elli yıldanberi ömrünü Afrika'nın en güç, en ilkel ve türlü yoksunlukları içinde geçirerek, her türlü uygarlıktan uzak zencilere yardım için savaşan doktor, düşünür Albert Schweitzer'ın ölümü bütün dünyada yankılar uyandırdı. Dr. Schweitzer; otuz yaşında, uygar bir dünyanın bütün nimetlerini bir yana iterek, Afrika'ya ve Afrika'da yaşayan insanların yaralarına merhem olabilmek için bir kıtadan, bir başka kıtaya göçmüştür.

Gerçek idealizmin ve insanseverliğin az rastlanan bir örneğini veren Dr. Schweitzer, düşünce ve prensiplerinden hiç şaşmadan ve sapmadan binbir türlü fedakârlığa, yoksunluğa büyük bir iman ve inanç ile karşı koyarak, insanlığı, insan gücünün nerelere varabileceğini göstermiştir.

Yarım asırlık uzun bir zaman içinde Afrika'nın uygarlıktan uzak zencilerinin sağlıklarını kurtararak, bu insanlara medeniyet dünyasının ileriliklerinden ışık götürmüş, sağlıklarını, hayatlarını kurtarmıştır.

Dr. Albert Schweitzer, dünyaca tanınmış bir Alman filozofu, Bach müziğini org'la dünyada en iyi çalan icracı, bilim ve din adamı, iyi bir yazardı. Kaiseberg'de dünyaya gelmişti. Babası bir din adamıydı. Albert Schweitzer Almanya'da Strasburg Üniversitesinde öğretim görerek, araştırmalarını derinleştirmiş, 24 yaşında Kant felsefesi üzerine yazdığı bir eserle felsefe doktoru ünvanını kazanmıştır. 1905 yılında ise «Şair Besteci Bach» adıyla güzel bir biyografi yazmıştır. İlim ve felsefeye paralel olarak, müzik alanında büyük bir kabiliyet olan Schweitzer; piyano Org, Cello çaldı. Özellikle Bach'ın eserlerini org'la dünyada en iyi çalan icracı olarak ün yapmıştır.

1905 yılını takip eden yıllarda Üniversitedeki görevini bırakan Schweitzer, kendisini insanlığa adanmak kararıyla vererek, Tıp Fakültesine girmiştir. 1913. yılında Tıp Fakültesini başarıyla bitirerek doktor olmuştur. İlkel şartlarda yaşayan geri kalmış insanlara doktor olarak ilmin ve Tıp âleminin nimetlerini ulaştırarak insan hayatını ve insan sağlığını kurtarmak istiyordu.

Bu amaçla derhal Afrika'ya geçerek Orta Afrika'da Ekvator Bölgesinde Lambrenne'de bir hastane kurdu. Yirmi dört saatini hastaneye, hastalara, cüzzamlılara adayan doktor, yerlileri sapır sapır döken cüzzam ve uyku hastalıklarına karşı büyük bir savaş açtı. Laboratuvarını en son sistem ve modern cihazlarla zenginleştirdiği hastanesinde o güne kadar tedavi edilmemiş hastalıklar üzerinde sayısız araştırmalar yaparak, ölümlerin büyük ölçüde önüne geçti.

Adı Afrikalılar arasında efsaneleşen Schweitzer'e yerliler kurtarıcı bir peygamber gözüyle bakıyorlardı. Doktorun çalışmalarını yakından izleyenler gönüllü olarak, doktorla çalışmaya başladılar. Gönüllülerle küçük bir doktor ve sağlık ordusu kuran Dr. Schweitzer, Afrika'nın en ücra köşelerine insan eli değmemiş bölgelerine girerek, tabiatla ve çaresizlikleriyle başbaşa bırakılmış insanlara ilmin ve tıbbın kurtarıcı elini uzatmıştır. Tek başına büyük bir azim ve imanla öldürücü hastalıklara savaş açan ve bu savaşını büyük bir başarıyla sürdüren doktorun çalışmaları bütün dünyaca takdir ve hayranlıkla izleniyordu. Takdirlerini Doktor Schweitzer'e 1952 yılında verdikleri Nobel armağanı ile belirtmişlerdir.

İnsan üstü bir gayretle çalışmalarını 1965 yılının eylül ayına kadar sürdüren Dr. Schweitzer, 90 yaşında aşırı yorgunluk ve beyin kanamasından son nefesini vermiştir.

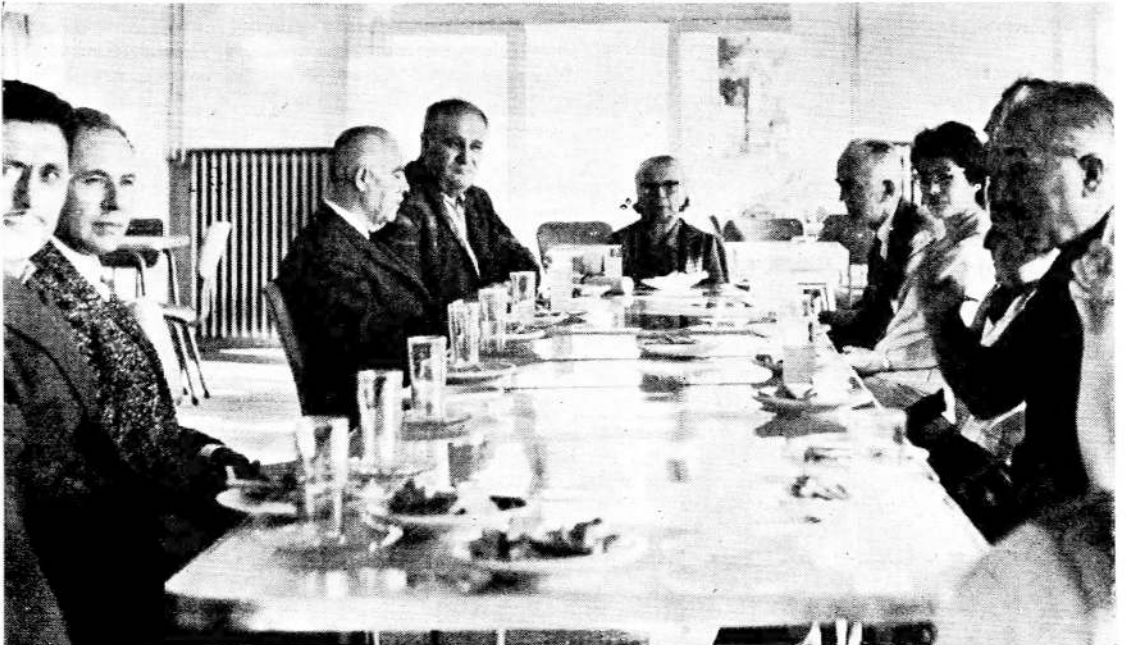
Afrika'nın en güçlü ümidi, sembolü haline gelmiş Albert Schweitzer; basit, küçük tahta kulübesi içinde son anlarını yaşarken, kulübesinin etrafında binlerce zenci sessiz sessiz ağlıyordu.

Geliboludaki gayrimenkulünü Kızılay Derneğine bağışlaması dolayısıyla bronz madalya ile taltif edilmesi karar altına alınan Bayan Fikriye Cebeci, İstanbul Müdürlüğü temsilcileri tarafından, kalmakta olduğu Acıbadem Polis Emeklileri Huzurevinde ziyaret edilerek kendisine Kızılay'ın bir şükran ifadesi olarak madalyası verilmiştir. Bu amaçla Kızılay İstanbul Müdürlüğü Huzurevinde düzenlenen büfede, başta Bayan Fikriye Cebeci olmak üzere Huzurevi Müdürü ve sakinleri ağırlandı, çok samimi bir aile toplantısı havası içinde yapılan görüşme ve konuşmalar memnurlukla izlenmiştir.

Yandaki fotoğrafta, hayırsever Türk anası Bayan Fikriye Cebeci, bronz madalyası Kızılay İstanbul Müdür Muavini Faruk Öner tarafından göğsüne takıldıktan sonra madalyanın beratını verilerek bu örnek bağışından ötürü kendisi Genel Merkez adına tebrik ediliyor.

Yukarıda ise yardımsever Bayan Fikriye Cebeci, Kızılaycılar ve Huzurevi yöneticileri ile birarada görülmektedir. Aşağıda da Huzurevinde düzenlenen büfede Bayan Fikriye Cebeci ile Huzurevi idarecilerinin ağırlanışı görülmektedir.

Kızılay Adana Şubesinin her yıl oldu u gibi bu yıl da yoksul ve çalışkan öğrenciler için Bütücek yaylasında açtığı kamptan bu yaz döneminde Adana ilkokullarıyla yetiştirme yurtlarındaki 130 öğrenci yararlanmıştı.

Kampı ziyaret eden Adana Valisi Mukadder Öztekin ile Amerikan Kızılaç teşkilatının Adana temsilcisi Miss Ruth A. Horne, öğrencilerin her türlü gösterilerini ve kamp içindeki düzeni büyük bir memnuniyet içinde izlemişler ve Kızılay yöneticilerini başarılı çalışmalarından ötürü kutlamışlardır. Amerikan Kızılaç Temsilcisi Miss Ruth A. Horne, Kızılay Adana Şubesi Başkanı Enver Arsavaya gönderdiği mektupta, kamp vasıtasıyla Türk yemeklerini, Türk âdet ve yaşayışlarını yakından izlemiş olmalarından duyduğu memnuniyeti belirterek gösterilen hüsnü kabule teşekkür etmiştir. Yukarıki fotoğrafta, Miss Ruth A. Horne, kampa yaptığı ziyarette, aşağıda da kampa katılan öğrencilerden bir grup görülüyor.

KIZILAY ETİMESGUT MERKEZİ DEPOSUNUN AĞUSTOS ÇALIŞMASI

Kızılay Genel Merkezi Etimesgut Merkez Deposundan Genel Merkezin emriyle Ağustos ayı içinde ihtiyaç sahiplerine dağıtılmak üzere 9216 parça giyim eşyası, 69812 ton gıda maddesi, 8676 parça çeşitli ilaçlar ve kırtasiye, 16 adet malul arabası sevkedilmiştir.

Deponun çadır atölyesinde ise 2750 çuval imâl edilmiş ve 203 adet çeşitli tip çadırın onarımı yapılmış, 1369 parça okul önlüğü, pijama, gömlek gibi giyim eşyaları dikilmiştir.

KIZILAY KAN MERKEZLERİNE KAN BAĞIŞLARI

Kızılay Kan Merkezi Gezici Ekip ve Mavi Meleklerine son aylarda ve son günlerde bağışlanan kanlarda büyük bir artış görülmektedir.

Temmuz ayı içinde Ankara, İstanbul, İzmir, Bursa, Samsun, Erzurum Kan Merkezlerince 5290 şişe kan bağışı sağlanmıştır. Toplanan bu kanların geçen aydan devredilenlerle 5893 şişesi hastanelere tedavi gören hastalar için verilmiş, 1116 şişesi stok edilmiştir.

Diğer taraftan Kızılay İstanbul Kan Merkezi gezici ekip ve mavi melekleri eylül ayı içinde ziyaret ettikleri Çerkezköy 8. P. A. İst. Sıh. Taburu subay, assubay ve erlerinden 721 şişe, Metris çiftliği 435 Ulaş. Taburu subay, assubay ve erlerinden 221 şişe, Kütahya Hava Er Okulu Okuma-Yazma Okulundan 330 şişe, Roosevelt Amerikan gemisinden 118 şişe, Adapazarı Cezaevi Vagon Fabrikası personelinin 104 şişe, Lüleburgaz 196. P. A. subay, assubay ve erlerinden 738 şişe, Merkezde 23 şişe olmak üzere toplam olarak 2263 şişe kan bağışı sağlanmıştır.

Kızılay Samsun Kan Merkezi gezici ekip ve mavi melekleri de 13-19 Eylül tarihlerinde Amasya 6. Er Eğitim Tugayı subay, assubay ve erlerinden 290 şişe kan bağışı kabul etmişlerdir.

Kızılay Ankara Kan Merkezi gezici ekibi ve mavi melekleri, İsparta ve Burdur'daki askeri birliklere yaptıkları kan bağışı kabulü ziyaretinden Ankara'ya dönmüşlerdir.

Kızılay Ankara Kan Merkezi gezici ekibi ve mavi meleklerine, Eylül ayının ilk günlerinde yapılan bu ziyaretleri sırasında 3. Er Eğitim Tugayı subay, assubay ve erleri 1780 şişe, 58. Topçu Er Eğitim Tugayı subay, assubay ve erleri de 1060 şişe olmak üzere 2840 şişe kan bağışında bulunmuşlardır.

Diğer taraftan Kızılay Ankara Kan Merkezi, Ankara Merkez Cezaevi personeli ve mahkûmlarından 50 şişe, Harita Genel Müdürlüğü personelinin 76 şişe olmak üzere 126 şişe, Bursa Kan Merkezi ise son 15 gün içinde ekipte 1152 şişe, merkezde 14 şişe kan bağışı sağlamıştır.

Muğla İli Ula İlçesi Kızılay Şubesi tarafından hazırlanarak halka gösterilen (Buzlar çözülmeden) isimli eseri Ula halkı büyük bir ilgiyle karşılamıştır. Temsilden elde edilen gelirin tamamı Kızılay Ula Şubesinin gerekli ihtiyaçlarına sarfedilecektir.

Fotoğraflarda (Buzlar Çözülmeden) isimli piyesten iki sahne görülmektedir.

KIZILAY GENEL MERKEZ BİNASI YANINDAKİ BÜVET

Kızılay Genel Merkez binası yanında bulunan büvet, yeniden hizmete açılmıştır. Kızılay Memurları Yardım Sandığı adına işletilen büvette taze madensuyu ve soda ile çayın kışkı, sigara, krem, sabun ve defter gibi muhtelif ihtiyaç maddeleri satılmaktadır.

MARİA'NIN 240 ARKADAŞI

CROIX - ROUGE DE LA JEUNESSE
DERGİSİNDEN TERCÜME EDEN
NİHAT AŞAR

Rusya'nın Tchermasty şehrinde, Mesleki Terzilik Okulunda eğitimini tamamlamaya gelen Maria Banau geçirdiği bir kaza neticesinde, feci şekilde yanmıştı.

Kazadan sonra kaldırıldığı hastanede, hastane personelinin fasilasız nezaret ve kontrolleri altında bir ay kadar ölümlü hayat arasında mücadele etti.

Bir müddet sonra, ziyaretçi kabulüne müsaade edildi. Arkadaşları, öğretmenleri onu görmeye geldiler. Bütün güçlerini kullanarak, hastanın ıstırabını hafifletmeye çalıştılar. Yavaş yavaş hastanın durumu iyiye doğru gitmeye başladı. Kendisine kitap okunuyor, hikâye ve günün olayları anlatılıyordu. Bu suretle Maria nekadard çok, gerçek dost edinmiş olduğunu anlamış oluyordu.

Bir gün konsültasyon esnasında, hastanın yanık yerlerine, parça eklemek zaruretinin hasıl olduğu anlaşıldı.

Tıp Dergilerinde, bu kadar büyük yanıklarda, yanık yerlere parçalar konulacağına dair misaller mevcut değildi. Üstelik bu parçalar nasıl temin edilecekti. Ayrıca bu iş, gerek hasta için, gerekse kendisinden parça alınacak kimse için oldukça ıstırap vericiydi.

Maria'nın okul arkadaşları bu problemi lailetiler. Bütün okul, Maria'yı kurtarmak için seferber oldular.

Bayan Doktor Bella Dykhne bu ameliye için gönüllü olarak toplanmış bulunan öğrencilere sorduğu zaman, büyük bir heyecanla, iki yüz genç kızın ellerini kaldırdıklarını gördü. Her biri kendilerinin seçilmesi için sabırsızlanıyorlar, elleriyle kendilerini işaret ediyorlardı. Arkadaşlarını bu içten gelen hareketlerini izah eden Galia Kluss; «Görüyorsunuz, seçmek imkânını bulamıyacaksınız. Biz hepimiz KIZILHAÇ'ın SAĞLIK GÖNÜLLÜLERİYİZ. Bizim görevimiz hayat kurtarmaktır!» diye bağırdı.

Doktorlar, sıhhatli ve gülbüz, dört genç kız seçtiler: Galia Kluss, Galia Larovaja, Macha Borovskaja ve Galia Leguetsyich. Operasyonun hazırlanması için seçilen genç kızlar hastaneye yatırıldılar.

Bir müddet sonra doktorlar, gerek ameliyattan evvel ve gerekse ameliyat esnasında, bu kadar cesur, sabırlı ve dayantıklı kimselere rastlamadıklarını beyan ettiler. Kızlardan kesilen parçalar Maria'ya yapıştirıldı. Böylece genç kızlar Maria'ya dostluk ve muhabbetlerini vermiş oldular. Ameliyat başarı ile neticelendi. Arkadaşlarının cömertlik ve alıcenaplığı, Maria'yı kurtarmış, onu yeniden gençliğe ve hayata kavuşturmuştu.

Nihayet sanki bir sihirli el, genç kıza çok kısa zamanda, eski kuvvetini kazandırdı. Maria yataktan kalkıp ta ilk adımlarını attığı gün, herkes için büyük bir bayram sevinci oldu. Nekahet devresinin sonunda; «Çok sevgili arkadaşlarım, kelimeler, size olan minnet ve şükran duygularımı anlatmama kâfi gelmiyor!» diye haykırmıştı Maria.

Hergün Maria düzünelerce mektup alıyorcu. Bir gün postacı kendisine: «Siz çok büyük bir ailesiniz» diyordu.

— Gerçekten kalabalık bir aileyiz bu çok doğru diye sükûnetle cevap verdi Maria.

— Benim ikiyüz okul arkadaşım, yirmi öğretmenim ve bir o kadar doktorum var. Sayabildiniz mi?

Mecdi S. Sayman

Osman Pekin

Dr. Cezmi Türk

Bir Kızılay heyeti, Viyanada yapılacak olan Uluslararası 20. Kızılhaçlar toplantısına gitti

25 Eylül - 9 Ekim tarihleri arasında Viyana'da yapılacak olan Uluslararası Kızılhaç toplantısına Türkiye Kızılay Derneği temsilcileri de katılmışlardır.

Genel Başkan Dr. Fikret Pamir, Genel Sekreter Mecdi S. Sayman, Genel Merkez Kurulu Üyelerinden Nihat Danışman, Orhan Solok ile Prof. Bülent Nuri Esen, Prof. Seha Meray'dan meydana gelen Kızılay Heyeti Üyeleri 23 Eylülde Viyana'ya hareket etmişlerdir.

Heyet Üyeleri 25 - 26 Eylül tarihleri arasında Viyana'da yapılacak olan «ORTADOĞU KUZAY AFRIKA MİLLİ DERNEKLERİ BÖLGESEL TOPLANTISI» na ,28 - 31 Eylül tarihleri arasında yapılacak olan «KIZILHAÇLAR BİRLİĞİ GÜVERNÖRLER KONSEYİ» ne, 2 - 9 Ekim tarihleri arasında «20. ULUSLARARASI KIZILHAÇ KONFERANSI» olmak üzere üç toplantıya katılacaktır. 20. Uluslararası Kızılhaç konferansında Viyana Büyükelçimiz ve Bü-

yükelçilik Müsteşarı Hükümetimizi temsilen ve Hükümetimiz adına hazır bulunacaklardır.

TÜRKİYE'DE İLK DEFA HASTA BAKIMI KURSU AÇILIYOR

Türkiye Kızılay Derneği Genel Merkezi tarafından Türk kadınlarını evde hastabakıcı olarak yetiştirmek üzere Kızılay Sağlık Müdürlüğünde «EVDE HASTA BAKIMI» kursu açılacaktır. 4 Ekim tarihinde başlayacak olan kursa 20 yaşını bitirmiş genç kız ve genç kadınlarımız katılacaktır.

Dr. MUSTAFA BILHAN TUĞGENERAL OLDU.

Kızılay Genel Merkezi Yönetim Kurulu Vezne üyesi ve M. S.-B. lığı Ankara Mevki Hastanesi Başhekimi Dr. Mustafa Bilhan, 30 Ağustosta Tuğgeneralliğe terfi etmiştir.

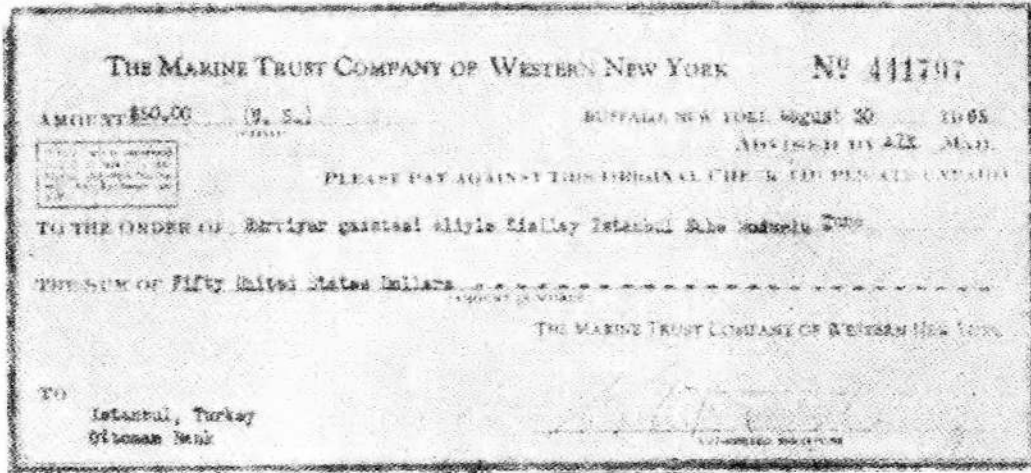
Kızılay Lalapaşa Şubesi, 30 Ağustosta 55 yoksul ve yardıma muhtaç ailenin çocuğunu sünnet ettirmiştir. Yukarıda ki fotoğrafta, sünnet edilen yavrularla Kızılay Lalapaşa Şubesi yöneticilerini bir arada görüyorsunuz.

MECDİ S. SAYMAN, KIZILAY GENEL SEKRETERLİĞİNE, OSMAN PEKİN GENEL MERKEZ KURULU ÜYELİĞİNE, CEZMİ TÜRK İSTANBUL MÜDÜRLÜĞÜNE GETİRİLDİ

Artvinden milletvekili seçimlerine katılan Babür Ardahan, Anayasa gereğince Kızılay Derneğindeki bütün görevlerinden istifa etmiştir.

Kızılay Genel Merkez Kurulu, Babür Ardahan'dan inhilâl eden Genel Sekreterliğe Merkez Kurulu Üyelerinden Mecdi S. Sayman'ı seçmiş, Merkez Kurulundan boşalan üyeliğe de bu yılki kongrede yedek üyelerin arasında en çok oy almış olan K. Çekmece Şubesi Başkanı Osman Pekin'i davete karar vermiştir.

Kızılay Genel Merkez Kurulu, diğer taraftan İstanbul Kan Merkezi gezici ekip doktoru Cezmi Türk'ü İstanbul Müdürlüğüne tâyin etmiştir.

Kızılay İstanbul Müdürlüğüne gönderilen 50 dolarlık çek

EVLERİNDEKİ EŞYALARLA İŞTİRAK ETTİKLERİ SERGİDE BİRİNCİ OLDULAR

Visits Display

Costumes and needlework, jewelry and carvings, rugs and wall hangings and pictures of more than 50 nations were on display.

Ribbons had been awarded for originality in the international section and the grand prize went to a Turkish display.

The display, which includes a 19th Century brass container, once used to heat a room, and a 17th Century hostess robe, is made up of items brought to Buffalo by Dr. and Mrs. Mustafa Tuncer, 230 W. Utica St., both of whom are physicians.

Second place went to the Croation exhibit and third to the Polish exhibit. All three were among the 37 exhibits arranged under the auspices of the International Institute, a United Fund agency.

BUFFALO EVİNİN NEWS gazetesinde dört Türkün başarısından bahseden haber

AMERİKADA DÖRT TÜRK, KAZANDIKLARI 50 DOLAR MÜKÂFATI ÇEK OLARAK HÜRRİYET GAZETESİ VASİTASIYLA KIZILAYA YOLLADI

BUFFALO (Birleşik Amerika) — 50 milletin özel pavyonlar açarak katıldığı ve Başkan Johnson'un kızı Lynda Bird Johnson tarafından açılan Erie Fuarı'ndaki Milletlerarası sergide birinciliği, evlerindeki eşyalarla özel olarak sergiye katılan üç Türk doktoru ile bir Türk mühendisi kazanmışlardır.

Dr. Mustafa Tuncer ile eşi ve Mühendis Akyüz, Dr. Abacı, Dr. Ezdinli ve Dr. Ülman'ın evlerinden getirdikleri şahsî koleksiyonlarıyla Milletlerarası Sergide hazırladıkları köşe çok beğenilmiş ve birincilik mükâfatı olan 50 doları almışlardır.

Müteşebbis doktorlar birinci gelmeleri üzerine kazandıkları 50 doları bir çek olarak Kızılay İstanbul Müdürlüğüne vermek üzere, Hürriyet Gazetesine yollamışlardır.

50 millete ait halı, iğne işleri, mücevher, oyma işleri, kilim ve fotoğrafların teşhir edildiği en çok takdir toplayan Türkiye köşesindeki prinç mangal ile 17. yüzyıla ait bir kaftan olmuştur.

KIZILAY DERGİSİ — Dört doktorun başarıları karşılığı olan 50 dolar, Hürriyet gazetesi tarafından Kızılay İstanbul Müdürlüğüne. 8 Eylül 1965 tarihinde teslim edilmiştir. Kendilerine teşekkür ederiz.

Nakış işleyen Felçli Kız Para Biriktiriyor

Elle kullanır arabasıyla yeniden hayat kazanan Muhterem Çınar kese kağıdı yaparak ve kendisine arabayı sağlayan Nihal Ersigünle.

KÖTÜRÜM GENÇ ELİNDEN TUTAN BİRİSİ ÇIKINCA İŞ ADAMI OLDU

18 yaşındaki Muhterem Çınar, 10 seneden beri ilk defa olarak dün evinin önünde, pedallı elle çevirilen bisikleti ile dolaşırken, sevincinden âdeta uçacak gibi olmuştur.

Sekiz yaşına gelinceye kadar, akrabalarıyla koşup eğlenen mahallenin afacan çocuklarından Muhterem Çınar bir gün anıstın düşmüş, bir daha da yerinden kalkamaz

olmuştur. Ayakları felç olan Muhterem Çınar, tam 10 seneden beri evinden çıkmaz olmuş ve âdeta dünyadan uzak olarak yaşamaya başlamıştır.

Türkiye Sakatlar Derneği üyesi Nihal Ersigün, Hürriyet Gazetesinde, Muhterem'in bir bisiklete ihtiyacı olduğunu öğrenince, pedallı elle çalışan bir bisiklet aramaya koyulmuş ve Kızılay'ın Türkiye Sakatlar Derneğine, bu tip bir sakat arabası verdiğini öğrenmiştir. Türkiye Sakatlar Derneğine teberru vermek suretiyle bisikleti alan Ersigün, Küçükçekmece Yenimahalle, Yeniyol 69 numaralı eve koymuş ve Muhterem'in arzusunu yerine getirmiştir.

Muhterem Çınar'a, oturup, camı sıkılmasın diye kesekâğıdı yapmasını öğreten Nihal Ersigün, «İki kızım var. Onları evlendirdim. Şimdi boş vakitlerimde geziyor, dolaşıyor, yolda gördüğüm her sakatla ayrı ayrı meşgul oluyorum. Muhterem'in bir bisiklete ihtiyacı olduğunu öğrendiğim zaman, harekete geçtim ve bu arzusunu yerine getirdim» demektedir.

Kesekâğıdı yapmasını öğrenen Muhterem Çınar, günde 5 kilo gazete kâğıdından kesekâğıdı yapmaktadır. Muhterem Çınar; «Hayatımda ilk defa para kazandım. Evvelki gün 4 kilo kesekâğıdı sattım, 460 kuruş para kazandım. Bu para ile Nihal ablama bir hediye almak istiyorum. Artık aileme de yük olmaktan kurtulacağım» demiştir.

Bu yazı 6.9.1965 tarihinde Hürriyet gazetesinde yayınlanmıştır.

Yıldız, Posta caddesi 15/1 No. lu evin, az ışıklı odasında, tekerlekli koltuğa oturmuş, beyaz tenli, siyah saçlı her erkeği bir bakışta kendisine âşık edecek yüz güzelliğine sahip genç kız, yıllardan beri hep başka kızlar için göz nuru dökmektedir.

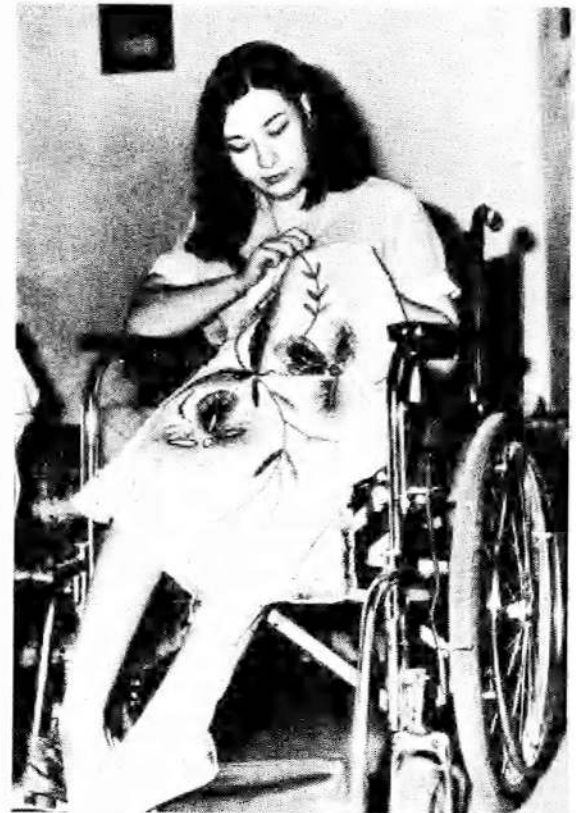
Çekik gözleri ışıltı ışıltı parıldayan bu genç kız, «Zararı yok, Allah, elbet bir gün bana da yardımcı olacaktır. Benim de sıram gelecektir. Hayatımın sonunu bu dört tekerlekli araba üzerinde geçirmek niyetinde değilim.» demektedir.

Evinç Olmaz adında 22 yaşındaki bu genç kızın bahtı onyediyıl önce kararmaya başlamıştır. Beş yılını, komşu çocukları gibi bisiklete binerek, ip atlayarak geçiren Evinç, bundan sonra, tahta parmaklı karyolasından dışarı çıkamamıştır. Yıllar boyu tek oyuncuğu, bebekleri olan Evinç, «Kendi kendime okuma - yazmayı öğrendim. Çeşitli doktorlara gittim. Bütün derdim ayaklarımdı. Herkes bana üzgün üzgün bakıyordu. Ah! Bir yürüyebilsem diyorum. Sonra altıttım. demektedir.

Evinç Olmaz, açıklamaktan sıkılmasına rağmen, yakın komşuları ve ahibapları, onun nakış ve oya işlerinden birkaç kuruş kazanma yollarını aradığını, Ziraat Bankasında 620 lira kadar para biriktirdiğini, niyetinin Almanya'nın Köln şehrine giderek kendisini tedavi ettirmek olduğunu söylemektedir.

Gülmeyi unutmayan genç kız, bu konuda, «Almanya'ya gitmek istiyorum. Doktorlar, orada tedavimin mümkün olacağını söylediler. Fakat maddi gücüm buna kâfi değil. Oya - nakış işlerinden üç - beş kuruş kazanıyorum. Damlaya damlaya göl olur diye bir söz vardır. İleride belki hayallerimi gerçekleştirir, kara talihim yeni den güldürebilirim.» şeklinde konuşmaktadır.

Bu yazı 1.9.1965 tarihli Hürriyet gazetesinde yayınlanmıştır.

EVİNÇ Olmaz, yıllardan beri başka genç kızların çeyiz için gözünü dökmektedir. Beş yaşında felç olan genç kız, oya - nakış işlerinden kazandığı para ile Almanya'ya gidip kendisini tedavi ettirmeyi düşünmektedir.

PAKİSTAN - HİNDİSTAN SAVAŞINDA KIZILAY HEMŞİRELERİ BİR YARALIYI TEDAVİ EDİYORLAR.

Pakistan - Hindistan arasındaki çarpışmalar sırasında yaralananlara yardım etmek üzere Kızılay Genel Merkezi tarafından gönderilen Sağlık Ekibi, birçok insanın hayatının kurtarılması bakımından kendisine düşen işleri başarmıştır. Pakistanlılar, çarpışmaların topraklarında cereyan ettiği sırada yaralananların derhal yardımına koşan Kızılaya, bu davranışından duydukları memnuniyeti belirtmektedirler.

Kızılay Sağlık Ekibi, Pakistanda daha bir müddet kalacaktır. Kızılay Sağlık Ekibi Başkanı Genel Müdür Muzaffer Akın ise bugünlerde Genel Merkezle temasta bulunmak üzere Ankaraya gelecektir. Fotoğraflarda, Kızılay Sağlık Ekibi Başkanı Muzaffer Akın, Doktor Mehmet Kengerli ile Hasan Karaağaç ve Hemşire Meliha Denizsever, Göksel Apaydın, Şükran Çırak, Halime Saraç, Pakistanın Hayber bölgesinde kendilerine kabile reisleri tarafından bir sevgi tezahürü olarak takılan çiçeklerle görülüyor.

K I
SAĞ
PA
HİN
SAV
YAR
B İ
İ N
HA
KU

ZILAY
GLIK EKİBİ
KİSTAN
NDİSTAN
VAŞINDA
RALANAN
RÇOK
SANIN
YATINI
RTARDI

Kamp Ateş gecesinde Şair Nedim kıyafetine giren genç bir kız, sevgiliye şiirler söylüyor.

Kızılderilileri canlandıran genç kızlar.

Haitli kıyafetinde dans eden iki genç kız.

KIZILAY PENDİK GENÇLİK KAMPI ATEŞ GECESİ ÇOK FEVKALÂDE OLDU

İspanyol, Apaç ve Haiti kıyafetleriyle genç kızlar üç güzel figürü danslarıyla takdim ederlerken.

Ahnlarda elma ile yapılan dans yarışması oldukça heyecanlı ve hararetti oldu. Yarışma birincisi olarak ilân edilen genç kızlar elmayı birlikte dişlediler.

Kızılay Genel Müdürü Muzaffer Akın, Pendik Gençlik Kampının 3. devresinde kamp ateşini yaktıktan sonra, Öğretmenler de ateşin yakılmasını izliyorlar.

Kızılay Genel Müdürü Muzaffer Akın, Pendik Gençlik Kampı 3. devresinde ilk yardım kursu gören öğrencilere başarı dileyerek diplomalarını veriyor.

İLK YARDIM KURSU GÖRENLER DİPLOMA ALDILAR

ALINLARDA ELMA İLE DANS YARIŞMASI

Kamp Ateşi gecesi, alınlarda elma ile bir dans yarışması düzenlendi. Yarışma, her an değişen melodilerle devam etti.

KIZILAY PENDİK GENÇLİK KAMPINDA
VEDA GECESİ EĞLENCELERİNDEN SON-
RA, 13 AYRI İLDEN GELEN ÖĞRENCİLER-
LE BİR GÖRÜŞME YAPTIM VE KONUŞ-
MALARI TEYPE ALDIM. AŞAĞIDA, TEYPE-
TEKİ KONUŞMALARI AYNEN YAYINLIYO-
RUZ.

Çocuklar şimdi hepinizden ayrı ayrı geldiğiniz illeri, adlarınızı ve bu kampta edindiğiniz intibalarınızı soracak ve bunların cevaplarını rica etmiş olacağım. İlk olarak sizden sormuş olayım kızım,

- Bana adınızı söyler misiniz?
- Sevinç Temizer
- Hangi ilden geldiniz?..
- İstanbul...
- Hangi okula devam ediyorsunuz?
- İstanbul Kız Lisesi.
- Kaçıncı sınıftasınız?
- Üçe geçtim.
- Nasıl bir derece ile geçtiniz?..
- Derecesi yok. Geçti diyor. Fakat, orta ile iyi arası.
- Sizi Kızılay Pendik Gençlik Kampına kim gönderdi?..
- Kızılay Pendik Gençlik Kampına bir tanıdığımız vasıtasıyla müracaat ettik. Bir davetiye geldi. O davetiye ile geldim.
- Bu tanıdığınız Kızılaycı mıdır?
- Evet.
- Hangi Kızılay Şubesindendir?
- Kızılay İstiklâl Şubesinden.
- Demek sizi Kızılay İstiklâl Şubesi göndermiş oluyor. Teşekkür ederim.
- Şimdi bu izahatınızdan sonra sizden şunu rica edeyim: Kampta neler gördünüz? Kamp çalışmalarını hakkında düşüncelerinizi izah eder misiniz?..
- Kampın disiplini çok iyidir. Bunlardan birincisi yüzmeden son derece faydalaniyoruz. Eğitim saatinden iyi neticeler alıyoruz. Bilhassa ilk yardımdan çok faydalandık.
- Başka bu kampta olmasını düşündüğünüz şeyler var mı?..
- En modern kamp olarak mevcutlardan fazla bir şey beklenemez.
- Yani müzik iyidir, diyorsunuz, spor faaliyetleri iyidir diyorsunuz. Meselâ lisan dersleri olmasını istermiydiniz?.. Bu yıl lisan kursları yaptınız mı?..
- Bu yıl lisan kursları yapmadık. Birinci devrede varmış. İngilizce şarkılar öğretilmiş.
- İngilizce şarkılar öğretilmesi sizin yönünüzden کافی mi?.. Meselâ, bu daha geniş cımalı mıydı?..
- Biraz daha geniş olabilirdi. Tabii, imkânlar nispetinde...
- Kampta boş zamanlarınız oluyor muydu?..
- Boş zamanlarımız olmuyordu. Her zaman bir program içinde değerlendiriliyordu.
- Çok teşekkür ederim.
- Şimdi de ikinci bir arkadaştan rica etmiş olayım. Sen kızım hangi ilden geldin ve adın ne?..
- Ankaradan kampa geldim. İsmim Tülâ Tünay.
- Hangi okula devam ediyorsunuz?..
- Atatürk Ortaokuluna devam ediyorum. Orta üçe geçtim.
- Şimdi senden de ricam, bu kampta gördüklerini anlat.... Meselâ sen yüzme biliyor muydun?..
- Bilmiyordum. Fakat, bu kampta öğrendim!..
- Bari iyi yüzme öğrendin mi?..
- Oldukça Teşekkür ederim. Şimdi bir başka arkadaştan rica edeyim. Adın ne?
- Ayfer Göksal.
- Hangi ilden kampa geldiniz?
- Antalyadan.
- Hangi okula devam ediyorsunuz ve kaçınıcı sınıftasınız?
- Muğlada Ticaret Lisesinde okuyorum. İkinci sınıfa geçtim.
- Okulu bitirince ne olmayı düşünüyorsunuz?..
- Yüksek Ticarete devam etmek istiyorum.
- Teşekkür ederim kızım. Şimdi sizden de kamp hakkındaki görüşlerinizi rica edeceğim. Siz de bu kampa gelmeden yüzme biliyor muydunuz?..

13 genç kız ve kampa ait düşünceleri

YAZAN:

SEYFEDDİN ORHAN ÇAĞDAŞ

- Oldukça yüzme biliyordum. Fakat, bir gençlik kampına ilk defa geliyorum ve çok memnun kaldım, neşeli günler geçirdim.
- Neşeli günler geçirdim derken meselâ nelerden neşe duyduğunu, nelerden memnun olduğunu bana teker teker anlatır mısınız?..
- Bu kampta birçok arkadaşlar edindim. Öğretmenleri çok sevdim. Sonra, müzik öğretmenimiz birçok kamp şarkıları öğretti. Birçok milli oyunlar öğrendim.
- Sen anlatmakta tereddüt ediyorsun. Bana söyler misin, daha evvel İstanbul'a hiç geldin mi?..
- İlk defa İstanbul'a geliyorum.
- İstanbul'u nasıl tasavvur ederdin, karşılaştın neler duydun?..
- İstanbul'u çok beğendim....
- Peki, sizi ben suallerimle konuşturmuş olayım: Pendik Kampına geldiniz. Sadece Pendik Kampında mı kaldınız?.. Sizi şehre götürüp gezdirdiler mi?.. Nereleri gördünüz?.. Bu gezinti intibalarınız nelerdir?..
- İstanbul'a, daha önce söylediğim üzere okullar kapanınca geldik. Annem babam bana İstanbul'un bazı semtlerini gezdirdiler. Sonra beni kampa bıraktılar. Kamp Müdürümüz ve öğretmenler bizi Yalovaya götürdüler. Yalovada oldukça eğlendik. Bu geziden ben çok memnun kaldım.
- Peki, şehre gezinti yaptırdılar mı? Tarihi eserleri gösterdiler mi?.. Boğaza falan gittiniz mi?..
- Gitmedik. Böyle bir geziyi çok istiyordum....
- Kampta her şeyden memnun muydunuz?.. Olmasını arzu ettiğiniz şeyler var mıydı?..
- Her şey beni memnun etti.
- Teşekkür ederim kızım. Şimdi de bir başka öğrenci ile konuşalım. Sen söyle bakayım kızım, adın ne?..
- Selma Hoşses.
- Hangi ilden geldin?..
- Edirnedən ..
- Kaçıncı sınıftasın ve hangi okula devam ediyorsun?..
- Edirne Ticaret Lisesinde okuyorum. Son sınıfa geçtim.
- Senden de sormuş olayım. Kampta neler gördün? Meselâ sen de yüzme biliyor muydun?.. Kampta mı yüzme öğrendin bunları anlat.
- Yüzmeyi kampta öğrendim. Kampa ilk defa geliyorum. Burasını çok güzel buldum. Çok eğlendik. Gece eğlencelerini çok beğendim.
- Daha evvel İstanbul'u görmüş müydün?..
- Görmüştüm.
- Kampta yüzme müsabakası yaptınız mı?.. Şimdi sen iyi bir yüzücü oldun mu?
- Hayır.
- Peki kızım sana da teşekkür ederim. Şimdi çocuklar, birinin konuşması bitince ondan sonra gelenden adını, kampa hangi ilden geldiğini, devam ettiği okulu bildirmesini rica edeceğim. Senden başlayalım kızım.
- Adım Zeynep Ceylân. Eskişehir ilinden geldim. Mehmetçik Ortaokulu son sınıfında okuyorum.
- Okulu bitirince ne olmak istiyorsun?
- Öğretmen Okuluna giderek öğretmen olacağım.
- Peki.. Sen de arkadaşların gibi bu kamp hakkında ki görüş ve düşüncelerini izah et. Sen de yüzme biliyor muydun?.. Kampa ve İstanbul'a ilk defa mı geliyorsun?.. Kampın nelerini beğendin, şikâyetçi olduğun şeyler var mı?..

Röportajda adı geçen öğrenciler (Birinci sıra soldan sağa): Zeynep Ceylan, Muammer Yolcu, Nevin Tezbek, Tülay Tünay, (İkinci sıra soldan sağa) Ayfer Göksal, Ayşe Sert, Gülçin Bilginöz, Ayşe Aydemir, Selma Hoşses; Sevil Temizer, Reşide Kaygısız, Sevim Gündoğdu ve Olcay Kılıçın konuşmaları Seyfeddin Orhan Çağdaş tarafından aynen teype alınırken.

— Efendim, tek kelime ile kampı fevkalâde buldum. Kamptan çok memnunum. En çok memnun olduğum şey de basket sahasının olmasıydı. Burada bol bol basket oynadım. Aynı zamanda öğretmenlerimizin tertip ettiği müzik derslerine de katıldım. İlk yardım kursu da gördüm. Günlerimi gayet hoş geçirdim. Okulda koşu yapıyor. mızrak atıyordum. Birkaç müsabakada derece aldım. Bunun üzerine Kampa beni beden eğitimi öğretmenim gönderdi. Burada bol bol basket çalışma imkânı buldum. Basketi bana Eskişehirden gelen bir arkadaşım gösterdi. Bu oyunu çok sevdim. Eskişehir'e dönünce bu spora çalışacağım.

Kampa geldiğim zaman hiç yüzme bilmiyordum. Biraz yüzme öğrenince sırtüstü yüzmeye çalıştım. Dahışlar yaptım.

— Adım Ayşe Aydemir. Denizli ilinden geldim. Ankarada Hasanoglan İlköğretmen Okulunda okuyorum. Öğretmen Okulu yüksek kısmına da devam etmek istiyorum. Öğretmen olacağım. Kampta bilhassa gece eğlenceleri çok hoşuma gitti. Güzel eğlendim. Hele bu son gecemiz, veda gecesi çok güzel oldu. Kampta yemeklerimiz fevkalâde idi. Bir kilo 250 gram farkettim.

— Ayşe Sert. Eskişehir ilinden geldim. Hacı Süleyman Çakır Kız Lisesinde okuyorum. Orta üçe geçtim. Okulu bitirince eczacı olmak istiyorum. Kampta en çok eğitim saatleri hoşuma gidiyordu. İlk yardım dersi görmedim. Fakat, Avusturyalı İlk Yardım Profesörü Rautek'in filmlerinden taşıma ve diğer usulleri belledim. Yüzmeyi az öğrendim. Gelecek yıl yüzmeyi arttırabilirim.

— İstanbuldan geldim. Adım Nevin Tezbek. Kampa beni Kızılay Fatih Şubesi gönderdi. Karagümrük Ortaokulu ikinci sınıfına geçtim. Bu kamptan çok faydalandım. Okulda resmim pek iyidir. Öğretmenim birçok resmimi sergiye çıkarmıştır. Kampta da resme çalıştım. Yaptığım birkaç resim kampta da asıldı. Ben de yüzme bilmiyordum, burada öğrendim. Fakat, yüzme yarışlarına katılamadım. Yarışan arkadaşları seyrettim. Belki ben de gelecek yıl yarışlara girebilirim. 14 yıldır İstanbuldayız. Çok denize girdim, fakat öğrenememiştik. Öğretmenlerden burada metodlu yüzme öğrendim. Dahış ve atlama da öğrettiler.

— Adım Muammer Yolcu. Malkara Ortaokulunda ikinci sınıfa geçtim. Orta okuldan sonra Edirne Kız Öğretmen Okuluna gitmek istiyorum. Öğretmen olacağım. Kampa ilk gelince yadırgamıştım. Fakat kısa zamanda arkadaşlarla güzel vakitler geçirmeye başladık. Biraz yüzme, atlama ve dalma öğrendim.

Kampa geldiğimde 30 kilo idim. 700 gram almışım. Kamptaki arkadaşlarıma ben Tekirdağı tanıtmaya çalıştım. Onlar da bana geldikleri ili tanıtmaya çalıştılar. Bu, bizler için faydalı oldu. İllerimizin birçok yönünü birbirlerimize tanıttık.

— Mersin Cumhuriyet İlkokulu son sınıfta okuyorum. Adım Reşide Kaygısız. Öğretmen olmak istiyorum. İstanbul ilk defa geliyorum. Kamptan başka Yalovayı da gördüm Mersinde çok denize girdim. Fakat, nedense yüzemiyordum. Burada öğretmenlerin nezaretinde yüzme öğrendim. Şimdi orta derecede yüzebiliyorum. Öğretmenlerimiz çok iyi idi. Akşamları çok güzel vakit geçiriyorduk. Kampa ilk geldiğim gün sıkıldım. Sonra arkadaşlara ve öğretmenlere alıştım. Şimdi kamp benim için evimden çok alıştığım bir yer oldu. Buradaki arkadaşları da okul arkadaşlarımdan kadar çok seviyorum. Yemekler çok güzeldi. İstedikim kadar yiyebiliyordum.

— Adım Sevim Gündoğdu. Bolu İlköğretmen Okulundan geldim. Bu okulun dördüncü sınıfına geçmiş bulunmaktayım. Daha evvel İstanbul'a hiç gelmemiştim. Abanta mesire yeri olarak gittiğimiz için yüzme öğrenememiştik. Burada öğretmenlerin gayretiyle yüzme öğrendim. İlk yardım kursları çok faydalı. Ben daha çok müzik ve elişleri kurslarından yararlandım. Elişleri kursunda hasır örme işleri öğrendim. Bunları okuldaki arkadaşlara da öğreteceğim. Boludaki hasır işlerini yalnız muayyen köyler halkı bilir. Burada öğrendiğim hasır işleri Boludaki hasır işlerinden çok üstün.

— Adım Bilgin Bilginer. Bursadan geldim. Namık Kemal İlkokuluna gidiyordum. Şimdi Ortaokula başlayacağım. Öğretmen olmak istiyorum. Mudanyaya çok gitmeye gittik. Fakat, hiç yüzme imkânı bulamadım. İlk olarak burada denize girdim ve yüzme öğrendim. Elişleri kursuna devam ettim. Benim için çok faydalı oldu. Hasır işleri ve kemer yapmayı öğrendim. Bursadaki arkadaşlarıma bunları öğreteceğim. Bundan güzel bir kamp olacağını tasavvur edemiyorum. Yemekler çok güzeldi. Ne var ki, ben biraz boğazsız olduğum için fazla yiyemedim. Evde de böyleyimdir.

— Adım Olcay Kılıç. Ispartanın Yalvaç ilçesinden geldim ve Lisesinde okumaktayım. Son sınıfa geçtim. Hukukçu, Orman mühendisi falan olmak istiyorum. Yalvaçta Hoyran gölü vardır. Daha doğrusu Beyşehir veya Eğirdir göllerinin bir çıkıntısı... Arada bir oraya giderdik göle girerdik ama yüzme öğrenememiştik. Burada yüzmeyi öğrendim sayılır. Kampta ben tam 3,5 kilo almışım. Biraz şişmanlamak istiyordum. Aldığım kiloya çok seviniyorum. Kampın sabahki spor çalışmalarını çok beğendim. Hepsini faydalı şeylerdi. Elişleri de öyleydi. Eğer kampta lisan kursları da olsaydı çok memnun olacaktım. İlk defa İstanbul'a geliyorum. Kampta önce çok yabancılık hissetmişim. Fakat kısa zamanda arkadaşlarla samimiyet kuruldu. O vakit kampa çok ısındık. Şimdi burayı evimden üstün ve rahat buluyorum. Ayrılmak beni çok üzecek.

KIZILAY ÇAMKORU GENÇLİK KAMPINDAKİ ESİR

SATIŞLARI ÇOK SÜRPRİZLİ OLDU

Satış Sonunda Alıcıların Yüzü Davetlileri Çok Güldürdü

YAZAN :

DOĞAN DEMİRTAŞ

Havadis Gazetesi yazarı

ÇAMKORU'da Kızılay Cemiyeti tarafından açılan ve 110 öğrenci nin katıldığı «Öğrenci Kampı» kamp ateşi etrafında yapılan geleneksel törenlerle sona ermiştir. Yurdun çeşitli illerinden gelen 140 öğrencinin tam bir kamp hayatı yaşadığı kampın son gecesine, Gazi Eğitim Enstitüsü izcileri ile öğrencilerden kurulu bir ekip te katılmıştır.

Çamkoru'nun bağrına yaslanmış, her haliyle mükemmel olan kampın sona ermesi dolayısıyla, öğrenciler çeşitli gösterilerde bulunmuşlardır. Bu arada, o baların yaptığı küçük oyunlar ilgi ile izlenmiş ve çok alkış toplamıştır.

Özellikle, yapılan Esir satışları büyük ilgi görmüş, birbirinden güzel kızı satın almak için herkes âdetâ yarış etmiştir. Burada davetli olarak Çamkoru'ya giden gazetecilerden hemen hemen hepsi esir satışlarına girerek güzel kızlardan birisine sahip olmak istemişlerdir.

«Bu güzel esire çok güzel yemek pişirir. Alani memnun eder. Var mı arttıran?» diye bağırarak esir satıcısı kılığındaki öğretmenin karşısına geçenler, paranın değerini önemsemeyerek, onar, yirmişer lira arttırmayla rekabete girişmişlerdir. Esir kızların satışında güzellerden ikisini gazeteci Savaş Kıratlı ile yine gazeteci Özden Vardar satın almışlardır.

Ancak, esir satıcısının «Haydi kızlar, yeni şhiplerinizin yüzünü ak edin.» sözleri üzerine, genç

Kamp öğretmenlerinden Needet Üren, esir satıcısı kılığında cariyelerinin bir bir marifetlerini saydı ve satışı kızıştırdı.

Cariyeler marifetliydi. Onları yakından göstermek satışı hararetlendirebildi. Cariyeler ve Esirci başı bu takdim sırasında.

kızlar ellerindeki karayı yeni sahiplerinin yüzüne sürmüşler, yüzleri simsiyah olan gazeteciler de yıkanmak üzere ayrılınca, satın aldıkları kızlarla dans etmek fırsatını bile kaybetmişlerdir. Bir süre sonra, yüzlerinde hâlâ kara lekeler bulunduğu halde esir satışının yapıldığı yere gelen gazeteciler, satın aldıkları kızlarla başkalarının dans ettiğini görünce çok geçirmişlerdir.

Davetlilerle, öğrencilerin çok büyük ilgisini çeken «Esir Satışları» bittikten sonra, herkes eleli tutuşarak geleneksel kamp o-

yununu oynamışlardır. Şenliklerin başında törenle yakılan kamp ateşi çevresinde oynanan bu oyundan sonra, bir konuşmacı, gelecek yılda aynı şekilde burada buluşma dileğinde bulunmuştur. Öğrenciler de «Artsın oksilmesin-taşın dökülmesin» duası ile Kızılay'a şükranlarını belirtmişlerdir.

Aralarında, Erzurum'dan Edirne'den öğrenciler bulunan kamp sakinleri kampın kendileri için çok faydalı olduğunu söylemiş ve bazı arkadaşlarının 3-5 kilo aldığını açıklamışlardır.

**Esir
Satışına
Girenlerin
Başına
Gelenler
Karşı
Sahıfede**

NECDET VE ÜREN TEZEL'İN KIZILAY ÇAMKORU GENÇLİK KAMPINDAKİ GÖSTERİLERİ DE ÇOK BAŞARILI OLDU VE TAKDİRLE KARŞILANDI.

Esircibaşının «Haydi kızlar, yeni sahiplerinizin yüzünü ak edin» demesi üzerine mavi melek Adalet İlkin ile gazeteci Savaş Kıratlı ve Özden Vardarın yüzleri simsiyah oluverdi.

Yüzlerine kara sürülen esir alıcıları neye uğradıklarını şaşırıp kaçınca esircibaşı ve cariyeler arkalarında kahkahayı bastılar. Tabii davetliler de gülmeden kırıldılar.

Yüzlerine kara sürülen mavi melek Adalet İlkin ve bir Gazi Eğitim Enstitüsü izci cariyelerini bırakıp kaçarlarken.

Mavi Melek Adalet İlkin, Esircibaşı rolünü başarıyla yapan Öğretmen Necdet Tezel ile dans etti. Bu oyuna nasıl geldiğini sorarlara «Ben böyle olacağını biliyordum. Gecenin neşesi gelsin diye katıldım» dedi.

Çocuklarının hayatını kurtarmak için 15 yıl her doktora başvuran, «hayatta şehit eşimden yadigar kalan dört çocuğumdan başka kimsem yoktu» diyen ve anneliğin mümtaz bir örneğini veren Nezahat Yıldırım.

Çocuklarını tedavi ettirebilmek için 15 yıl savaştan anne

«ÖNCE KIZILAY'IN, SONRA ALMAN PROFESÖRLERİNİN YARDIMLARI İLE ÜÇ ÇOCUĞUM HAYATLARINI TEHDİT EDEN MENENJİT'TEN KURTULDULAR.

RÖPORTAJ

SELMA TÜKEL

— Şehit karısıyım, di-yordu. Dört çocuğumla sekiz yıl önce yapayalnız kaldım. Şehit eşimin acısını, üç çocuğumu tehdit eden büyük hastalıkla unutmaya mecbur oldum. Dört yavrumdan başka kimsem yoktu. Hayatımdaki tek inancım, gayem ve yaşamak istediğim çocuklarım. Üç çocuğum doğduklarından bir yıl sonra kulakları devamlı olarak akmağa başlamıştı. Bunun için başvurmadığımız doktor, hastane kalmamıştı. Yapılan tedavilerin hiç birinden sonuç alamıyorduk. Devamlı ifrazat üç çocuğumun kulak zarlarını çürütmüştü. Kulakları sağır olmuştu. Bütün doktorlar bu hastalığın sonunda bir menenjit geleceğini söylüyorlardı. Elimden hiçbir şey gelmiyordu. Eşimden bana kalan şehit aylığından başka bir maddi dayanağım yoktu. Başvurduğum bü-

tün kapılar yüzüme kapanıyordu. Çocuklar göz göre göre ölüme yaklaşıyordu.

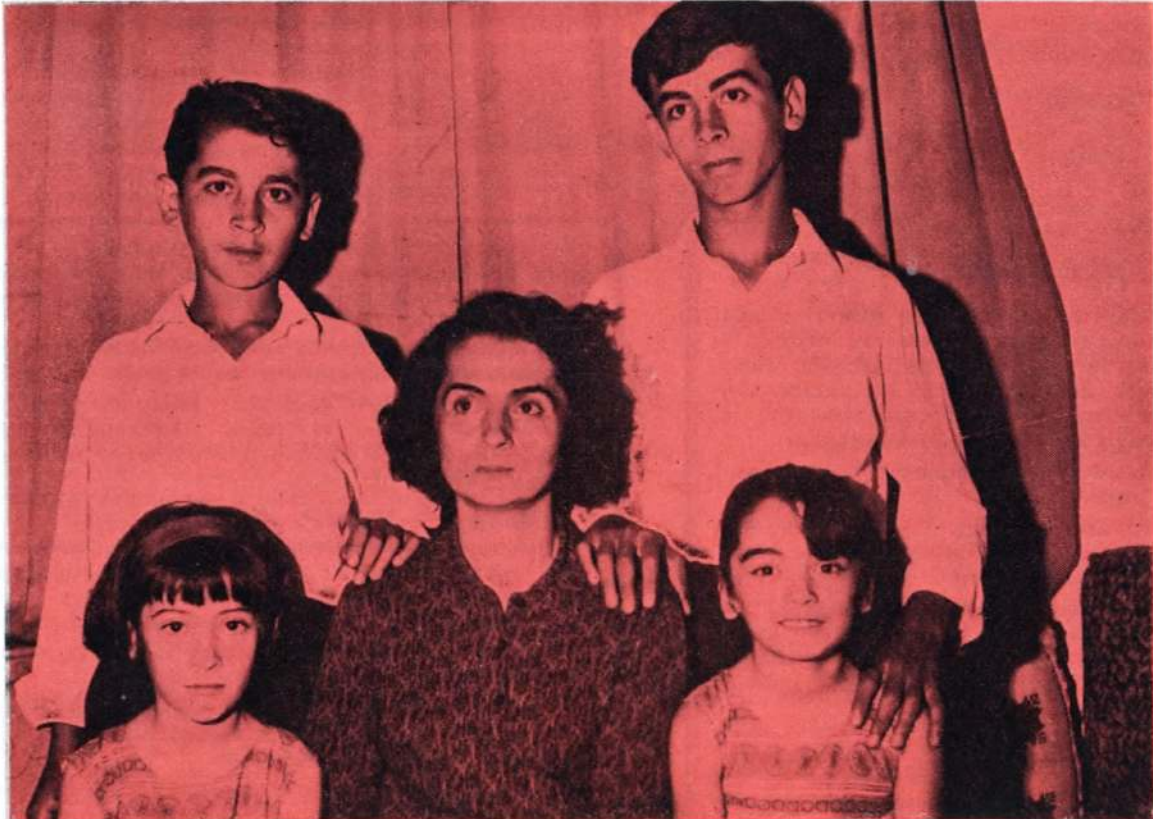
38 yaşındaki Nezahat Yıldırım bunları anlatırken, o günleri yeniden yaşıyormuşçasına heyecanlanıyordu. Yıllardır çektiği sıkıntılarla yaşından çok daha fazla gösteren Nezahat Yıldırım sabırla, yılmadan sürdürdüğü savaşı ve dayanma gücü ile üç çocuğunu ölümün kucagından geri aldığı açıklarken, solgun yüzündeki derin ve anlamlı çizgiler genç annenin 15 yıllık savaşının canlı birer tanığı gibiydiler...

— Bütün kapılar «bunların tedavileri burada yapılamaz» diyerek yüzüme kapanmıştı. Kimsenin elinden birşey gelmiyordu. Buna da inanmıştım. Madem, dedim, bunların tedavileri dışarda yapılacak, dışarda doktor aramağa başladım. Elime bir adres geçti. Almanya'da Würzburg şehrinde kulak, burun, boğaz profesörü Dr. H. Wullstein. Almanyadan gelen bir Türk doktoru çocuklarımı ancak Üniversitede profesör olan bu otoritenin kurtarabileceğini söyledi. Ben, değil çocuklarımı oraya götüreceğim, çocuklarımın günlük yiyeceklerini zor karşılıyordum. Bunun için 100 bin liranın üstünde bir maddi kaynağın gerekli olduğunu biliyordum ayrıca. Profesöre mektup yazarak, bir şehit karısı olduğumu ve ölüme terk edilmiş üç

yavrumun şifalı ellerinden yardım beklediğini bildirdim. Kelimenin tam anlamıyla insan olan, tam bir doktor olan profesör, bana derhal cevap vererek, üç çocuğumun tedavisini üstüne alabileceğini ama bunun için de çocuklarımı biran önce görmesi gerektiğini yazıyordu. Çocuklarımın okulları dolayısıyla şehir şehir dolaşmaktan perişan olmuştum zaten. Çocuklarımın kulaklarının duyması yüzünden öğretmenlerle çıkıyordu. Çocuklar sağır-hıkları dolayısıyla güç durumda kalıyorlardı. Öğretmenlerden ayrı bir ilgi ramızda daima ihtilâflar ve anlayış bekliyordum. Bunu bulamayınca çocuklar başarısız oluyorlardı. Bu yüzden okul, hattâ şehirler değiştiyorduk.. Bütün mesele çocuklarımı Almanya'ya gidebilmek i-

çin yol parasını bulmama kalmıştı. Bunun için de tekrar başvurmadığım yer kalmadı. Bir hayırsever bana Kızılay'a gitmemi, oranın bana yardım elini uzatabileceğini söyledi. Ben de öyle yaptım. Elimde tedavileri Türkiye'de yapılamaz raporlarla Kızılay Genel Merkezine başvurdum. İlgililer beni dikkatle dinleyerek, bana yeterli yol paralarını sağladılar. Ve ben çocuklarımla ancak Kızılay sayesinde Almanya'ya gidebildim. Aynı zamanda hastanenin de direktörü olan Prof. H. Wullstein büyük bir hayırsever, yardımsever bir insan olduğunu da gösterdi. Çocuklarımı hastanede yatırdı, çocuklarımın hastane masraflarını bizzat kendisi ödedi. Çocukların kollarından aldığı et parçalarını başlarının

içine yerleştirdi. İki ay hastanede yattılar, Doktor çocukların üç ayda biraz duyacağını ve bir yıl sonra ancak tam olarak işitebileceklerini söyledi. Herşey Profesörün söylediği gibi oldu. Ameliyatlarından şimdi tam bir yıl geçti ve çocuklarım artık işitebiliyorlar. Akıntıları tamamen durdu. Benim Almanya'ya gitmemi sağlayan Kızılay'la, hayırsever profesör elele vererek çocuklarımın hayatlarını kurtardılar. İkisine de müteşekkirim. Şimdi hayata ve geleceğe daha güvenle bakıyorum. Yılbaşında Alman Profesöre Türk işlemlerinden ve Türk elişlemlerinden ve Türk elişlemlerinden karınca kararınca küçük bir hediye gönderdim. Profesör derhal yazdığı cevapta, çocuklarım için daima yardıma hazır olduğunu bildiriyordu...

15 yıldanberi çocuklarını tedavi ettirebilmek için inançla savaşıyan Nezahat Yıldırım, en büyüğü 16, en küçüğü 8 yaşında olan dört çocuğu ile beraber. Azine sıhhatte kavuştuğu üç çocuğu için «artık hayata güvenle bakabilirim» diyor.

TÜRKİYE KIZILAY DERNEĞİ TÜZÜĞÜ

K A R A R N A M E

Karar Sayısı : 6/4940

İlişik «Türkiye Kızılay Derneği Tüzüğü» nün onaylanması ve aynı konudaki 4/6/1953 tarihli ve 4/891 sayılı, 6/9/1955 tarihli ve 4/5903 sayılı kararnamelerin yürürlükten kaldırılması; İçişleri Bakanlığının 11/6/1965 tarihli ve 18/6-52221 sayılı yazısı üzerine, 3512 sayılı Kanunun 38 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 17/7/1965 tarihinde kararlaştırılmıştır.

CUMHURBAŞKANI
C. GÜRSEL

Başbakan S. H. ÜRGÜPLÜ	Devlet Bakanı ve Başb. Yardımcısı S. DEMİREL	Devlet Bakanı H. ATAMAN	Devlet Bakanı M. ALTINSOY
Devlet Bakanı Ş. İNAL	Adalet Bakanı İ. BARAN	Millî Sa. Bakanı H. DİNÇER	İçişleri Bakanı İ. H. AKDOĞAN
Dışişleri Bakanı H. İŞİK	Maliye Bakanı İ. GÜRSAN	Millî Eğitim Bakanı C. BİLGEHAN	Bayındırlık Bakanı O. ALP
Ticaret Bakanı M. ZEREN	Sağ. ve Sos. Y. Bakanı F. SÜKAN	Güm. ve Te. Bakanı A. TOPALOĞLU	Tarım Bakanı T. KAPANLI
Ulaştırma Bakanı M. SAN	Çalışma Bakanı İ. S. ÇAĞLAYANGİL	Sanayi Bakanı A. N. ERDEM	En. ve Ta. Kay. Bakanı M. TURGUT
Turizm ve Tanıtma Bakanı Ö. Z. DORMAN	İmar ve İskân Bakanı R. İSKENDERÖĞLU		Köy İşleri Bakanı S. ÖZTÜRK

Varlığı zamanla sınırlı olmayan

TÜRKİYE KIZILAY DERNEĞİ

Türkiye Cumhurbaşkanının yüksek himayeleri altındadır

GENEL HÜKÜMLER

Madde 1 — Dernek, 11 Haziran 1868 tarihinde «Osmanlı Mecruhunu Askeriye Muavenet Cemiyeti» adıyla kurulmuş, 14 Nisan 1877 de «Osmanlı Hilâliahmer Cemiyeti», 1923 te «Türkiye Hilâliahmer Cemiyeti», 1935 te «Türkiye Kızılay Cemiyeti», 1947 de de «Türkiye Kızılay Derneği» adını almıştır.

Türkiye Kızılay Derneği'nin Genel Merkezi Ankara'dadır.

Madde 2 — Türkiye Kızılay Derneği, tüzel kişiliğe sahip olup, özel hukuk hükümlerine tâbi, bağımsız ve tarafsız bir dernektir.

Derneğin çalışmaları bütün yurdu kapsar, her ne suretle olursa olsun Türkiye'de, Kızılay, Kızıllaç, Kızıllar ve Güneş, ad, ünvan ve alâmetleriyle, bunların bu anlamlarda benzerlerini kullanmak üzere başka bir dernek kurulamaz.

Madde 3 — Derneğin amacı :

a) Savaşta felâkete uğrayanları koruyan 12 Ağustos 1949 tarihli Cenevre sözleşmeleriyle, Milletlerarası Andlaşmalardan Türkiye Cumhuriyetinin taraf bulunduğu andlaşmaların derneğe yüklediği hizmetleri görmek, bunların yerine getirilmesine yardımcı olmak.

b) Barışta yurt içinde ve yurt dışında vukua

gelen her türlü âfet ve felâketlere karşı bu tüzük dâhilinde derneğe düşen hizmetleri yerine getirmek.

c) İnsaniyetçi hukuk ilkelerine bağlı kalmak, sağlık ve sosyal dayanışmayı desteklemek.

d) Milletlerarası Kızıllaç Komitesi, Kızıllaç, Kızıllaç, Kızıllar ve Güneş Dernekleri Birliği ile bu birliğe dâhil millî derneklere amaç ve işbirliği yapmak.

Madde 4 — Derneğin alâmeti :

Türkiye Kızılay Derneğinin alâmeti, beyaz zemin üzerine karşidan bakarken sola doğru açık, kırmızı ay'dır. Yalnız bayrağında ay'ın açık yüzü bayrak direğinin tersine doğrudur.

Kızıllaç bayrağı, Türk bayrağı kanun ve tüzüğündeki ölçülere göre yapılır.

Bu alâmet Milletlerarası Sözleşmelerle kabul edilen bütün hak ve muafiyetlerden faydalanan bir tarafsızlık ve koruma alâmetidir.

Kızıllaç alâmeti; Kızıllaç, Kızıllaç, Kızıllar ve Güneş ile ilgili Milletlerarası Sözleşmelerin cevaz verdiği yerlerde kullanılır.

Bu cümleden olmak üzere;

a) Derneğin bayrak, mühür, evrak ve yardım eşyası ambalajları ve rozetleriyle, hastahane, anbar,

nakil vasıtalarında ve Kızılay hizmetlerinde çalış-
tıkları sırada mensuplarının sol kollarına taktıkları
kolluklarla, bunlara verilecek soğuk damgalı foto-
ğraflı kimlik kartlarında,

b) Genel olarak Hastahane ve Dispanserlerle,
bunlara ait binalarda ve nakil vasıtalarında.

c) Savaş zamanında Kızılay, Kızılhaç, Kızıllar-
lan ve Güneş ile ilgili Milletlerarası Sözleşmeler
sınırları içinde Türkiye Kızılay Derneğinin izin ve-
receği sair yerlerde kullanılır.

Kızılay isim ve alâmeti başkaları tarafından ti-
caret ve sanayide kullanılamaz. Aykırı hareket e-
denler hakkında Türk Ceza Kanununun 253 üncü
maddesi uygulanır.

BİRİNCİ BÖLÜM

Derneğin görevleri

Madde 5 — Dernek, savaşta ve barışta amacı-
nın gerektirdiği hizmetlerle, kanunların yüklediği
görevleri yapar.

A) SAVAŞTA VEYA HÜKÜMETİN İLÂN ETTİ-
Ğİ OLAĞANÜSTÜ HALLERDE :

1 — Hükümetin gösterdiği lüzum ve ihtiyaca
göre cephe ve cephe gerisinde Türk Milleti ve Si-
lâhlı Kuvvetlerine Dernek amacına uygun yardım-
larda bulunur.

2 — Savaş görevlerini yerine getirecek araç ve
gereçlerle ilaçları daimi kontrol altında bulundurur,
bozulma ve eksilmeye mahûl bırakmadan gereken-
leri elden çıkarır, yerine tazelerini, yenilerini koy-
mak suretiyle stok seviyesini muhafaza eder.

3 — Silâhlı Kuvvetlerle irtibatı sağlamak için
gerektiği kadar Genel Merkez Kurulu Üyesini veya
duruma göre Genel Merkez Kurulunun tayin ede-
ceği diğer görevlileri Silâhlı Kuvvetler yanına de-
lege olarak gönderir.

4 — Silâhlı Kuvvetlerde görülecek bulaşıcı has-
talıklara karşı açılacak mücadeleye katılır.

5 — Türk, dost ve düşman savaş esirleriyle,
gözetilene alınmaların ve mütecillerin değiştirilme-
lerine ve aileleriyle haberleşmelerine, para ve eşya
ulaştırılmasını sağlamaya aracılık eder, bunun için
gerekli araştırma ve haberleşme teşkilâtını kurar.

6 — Tehlikeli bölgelerde bulunan çocukların
ve korunmaları gerekenlerin Hükümetin gösterece-
ği yerlere taşınmalarına ve yerleştirilmelerine yar-
dım eder.

7 — Hükümetin isteği üzerine, göstereceği yer-
lerde hastaneler açar.

B) BARIŞTA :

1 — Hemşireler ve hastabakıcılar yetiştirir, Dis-
panserler, sağlık merkezleri, hastaneler, öğretici
merkezler ve Rehabilitasyon müesseseleri açar, idare
eder.

2 — Kan yardımı ile, kan türevleri sağlayacak
teşkilâtı kurar, idare eder ve teşkilâtın yurt sat-
hında gelişmesi için gereken tedbirleri alır.

3 — Salgın hastalıklara, halk sağlığını ilgilendiren
benzer âfetlere ve çocuk ölümlerine karşı mü-
cadelelere katılır ve yardım eder.

4 — Barışta ve savaşta görevlerini yerine geti-
rebilmek için gereken araç ve gereçleri hazırlar.

5 — Yoksullara yardımlarda bulunur.

6 — Yardıma muhtaç, hasta malûl ve sakatla-
ra noksan veya arızalı organlarının fonksiyonlarını
tamamlayıcı ve hastalıklarını giderici cihaz ve araç-
ları hazırlar.

7 — Büyük yangın, âfet, yer sarsıntısı, su bas-
kını, kıtlık topluca veya savaş dolayısıyla göçler gi-
bi hâdiselerde gerekli yardımlarda bulunur.

8 — Kurtarıcı ve ilk yardımcıları yetiştirir.

9 — Kızılay Gönüllü Teşkilâtını kurar

10 — Sivil savunma plânlanmasına ve eğitimine
yardım eder.

11 — Derneğin monopol ve imtiyazında bulunan
maddeleri genel menfaatlara uygun bir anlayışla
tanzim olunacak yönetmelikler dairesinde ticari bir-
rer kurum olarak düzenler ve işletir.

12 — Türk Medeni Kanununa göre tüzel ve özel
kişiler tarafından Dernek eliyle kurulmak istenilen
tesisleri kabul eder ve işletir.

13 — Derneğin amacına uygun Hükümet karar
ve isteklerini yerine getirir.

C) ULUSLARARASI YARDIMLAŞMALARDA :

1 — Dernek, Milletlerarası Kızılhaç Komitesi,
Kızılay, Kızılhaç, Kızıllarlan ve Güneş Dernekleri
Birliği ile bu Birliğe dâhil Millî Derneklerin âfet
ve felâket yardımları çalışmalarına katılır, ekipler
gönderir, aynı ve para yardımlarında bulunur.

2 — Dernek, savaşta ve barışta Milletlerarası
Kızılhaç Komitesiyle Kızılay, Kızılhaç ve Kızıllar-
lan ve Güneş Dernekleri Birliği ile bu Birliğe dâ-
hil Millî Derneklerin gönderecekleri heyetlere gere-
ken yardımlarda bulunur. Bunların sivil ve askeri
makamlarla münasebetlerini kolaylaştırır.

İKİNCİ BÖLÜM

Mali hükümler

Gelir

Madde 6 — Derneğin gelir kaynaklarının başlı-
caları şunlardır :

a) Üye aidatı,

b) Mal veya para olarak yapılan her türlü ba-
ğışlar,

c) Müsamere, balo, konser, gezinti ve konferans-
lar gelirleri ile sergi, bayram ve dinî günlerde yayın-
lanan gazete, kitap ve broşür ve takılan rozet ile
pul, veya eşya piyngosu, zarf, kart ve diğer işler
gelirleri,

d) Mâbet, hastane ve okullara ve sair yerlere
konulacak veya dolaştırılabilir bağış kutuları ge-
lirleri,

e) Hükümet, vakıflar, hususi idare ve belediye-
lerle köy bütçelerinde ve bütün kurumlardan yapı-
lacak yardımlar,

f) İhtiyat ve diğer mevduatın faiz ve gelirle-
ri,

g) Sahibi bulunduğu tekel ve imtiyazlarla iş-
letmelerinin gelirleri,

h) Hükümet, hususi idare ve belediyelerle di-
ğer resmî ve hususi teşekküllerce kanunlar ve kon-
muş olan usuller dairesinde Kızılaya tahsis edilmiş
ve edilecek kaynakların gelirleri,

i) Taşınır ve taşınmaz malların satış ve kira
gelirleri,

j) Şubelerden gelecek Genel Merkez payları,

BÜTÇE

Madde 7 — Derneğin mali yılı takvim yılıdır.
Bir yıl içindeki gelir ve giderleri bu müddet için
yapılacak bir bütçe ile düzenlenir. Takvim yılının
başından Genel Kongre ve kongreler toplantı tari-
hine kadar Genel Merkez ve şubeler bir önceki yıla
ait bütçelerinin esaslarına göre faaliyetlerine de-
vam ederler.

Genel Merkez bütçesi, Genel Merkez Yönetim
Kurulu tarafından hazırlanıp Genel Merkez Kuru-
lunca incelenir ve tasvip edildikten sonra Genel
Kongreye sunulur. Genel Kongrenin de tasdiklen-
den sonra ekli Yönetmeliği uyarınca Genel Merkez
Kurulunca veya verilecek yetkiye göre Genel Mer-
kez Yönetim Kurulu tarafından yürütülür.

Madde 8 — Genel Merkez Yönetim Kurulu her
yıl, kapanmış bulunan mali yılın bütçe kati hesa-
bıyla bil'ncosunu ve gelecek mali yılın bütçe ta-
sarısını en geç Mart ayının başına kadar Genel
Merkez Kuruluna sunar.

(Devamı var)

31 Ağustos günü

BİNGÖLDE DEPREM OLDU 200 KADAR EV YIKILDI

KIZILAY DEPREM BÖLGESİNE DERHAL YARDIM GÖNDERDİ

31 Ağustosta saat 8 ve 9.30'da vukua gelen 2 deprem Bingöl'ün Karlıova ilçesi ve 7 köyün de hasara ve yaralanmalara sebebiyet vermiştir.

Bingöl Valisi Orhan Erbuğ, depremle ilgili olarak şunları söylemiştir :

«Depremlerden bilhassa ikincisi tahriben 15-20 sanlye sürmüş, hasara sebebiyet vermiştir. Karlıova ilçe merkezi ile Kaynarpınar, Kızılçubuk, Sarıkuşak, Göynük, Halifan Tokular ve Suçatı köylerinde 200 civarında ev yıkılmış, 30-40 kişi de yaralanmıştır. Yaralılarından 2'si ağır durumdadır. Bingöl ile Kığı ilçesinde bazı binalar çatlamış, Solhan ve Genç ilçesinde hiçbir hasar kaydedilmemiştir.

Karlıova ilçesinde ulaşım güçlüğü yüzünden haber alma gecikmiştir. 2000 rakımın üstündeki köylerle de irtibat kurmak zor olmuştur. Olaydan haber alırmaz elimizde bulunan 50 çadır ile motörlü araçlı bir sağlık ekibini Karlıova ve köylerine sevkettik. Sağlık ekibi, yaralıları tedavi ve durumları icap ettirenleri de ilçe sağlık merkezine sevketmektedir. Deprem bölgesinde gerekli tedbirler alınmıştır.»

KIZILAY YARDIM YAPTI

Bingöl'ün Karlıova ve Genç ilçelerinde 31 Ağustosta gece meydana gelen deprem olayı dolayısıyla Türkiye Kızılay Derneği Genel Merkezi depremden zarar gören vatandaşlara dağıtılmak üzere en seri vasıtalarla deprem bölgesine 200 çadır, 300 erkek, 300 kadın, 100 erkek, 100 kız çocuğunu tamamiyle giydirecek giyim eşyaları ile 529 torba un, 44 büyük paket yağ göndermiştir.

50 BİN LİRA GÖNDERİLDİ

Karlıova'daki deprem dolayısıyla ayrıca İmar ve İskân Bakanlığınca ilk yardım olarak Bingöl Valiliği emrine 50 bin lira gönderilmiştir.

Kapı vuruldu. Odacı içeriye girdi. Hürmetle selâm verip masaya yaklaştı. Elindeki makbuzu masanın üstüne koyup, «yatırdım beyim» dedi. Ve hürmetkâr bir tavırla odadan dışarıya çıktı. Masada oturan adam, bir yardım kurumuna teberru edilen 50 liralık makbuza şöyle bir göz attıktan sonra koltuğunu pencereye çevirdi. Boğazın mavi sularına akseden bu bahar gününün güzelliğini seyrederken düşüncelere, mazinin yaprak yaprak olmuş günlerine daldı. Ve bir zaman öyle kaldı.

Şehir kenar mahallelerinden birinde otururlardı o zaman. Unutulmuş, ihmal edilmiş, fakir ve kendi halinde yaşayanların yeri idi. Ne belediye uğrar, ne zabıta, ne de polis görünürdü bu mahallede. Çocuk kavgaları hariç, herkes kendi derdiyle uğraşır, külliye yanına çalışırdı. Bu mahallenin elektriği yoktu. Petrol lâmbası kullanırlardı. Sularını ise mahalle meydanındaki çeşmeden alırlardı. Çeme bası bir çeşit oturum yeri idi. Mahalleli birbirlerini burada görür, en tatlı dedikoduları burada yapardı. Kışın çamur, yazın toz deryası olan sokaklarda çocuklar seraserpe dağılır, çoğu zaman çelik çomak oynarlardı. Fıkırdı bu mahalle. Fakat temiz yürekli, hayatı ve insanları sevenlerin semtiydi. Geceleri güzel olurdu. Bilhassa yaz geceleri. Yaşlılar, cınarın altındaki çay bahçesinde toplanır, çocuklar ise ay ışığında saklambaç oynarlardı. Anneler ise, her gün bir baska hanımın evinde toplanır neş'eli vakit geçirirlerdi. Sözler, şarkılar, oyunlar ve kahkahalar. Delikanlılar ise, genç kızların yolunu bekler, onlara sevdâ kokan güzel lâflar atarlardı. Fakirdi mahalle. Hayatını bedeniyile çalışarak kazanan işçilerin mahallesiydi.

Üç kardeştiler. Anneleriyle beraber bu mahallede otururlardı. Babaları ise İzmirde yakın bir yerde fabrikada çalışırdı. Masraf olmasın diye adamcağız eve haftada bir gelirdi. Allesini sokağın altbaşında oturan dayısına emanet etmişti. Her izinli gelişinde ihtiyara uğrar, «aman dayı, bizimkileri yalnız bırakma, zaman kötü. İnsanlar acayıp olmuş. Aklim fikrim hep burada kalıyor» derdi. Dayısı ise onu teselli ederek kendisine güvenmesini söyler, «ben sağken, sen hiç endişelenme» diye cevap verirdi. Fakir, fakat bahtiyardı. Babalarını özlemekten başka bir üzüntüleri yoktu. Anneleri onlara çok iyi bakardı. Çocuklarını ihtimâla yetistirmeye iyi insanlar olarak hayata hazırlamaya çalışıyordu. Komşu Hatice hanımla dertleşirken, sık sık «ah şu yavrular istediğimiz gibi yetişseler de, bizi de kurtarsalar» der dururdu. Cumartesi günleri olunca, çocukları itina ile giydirir, hazırladı. «Bakalım, babanız gelirken size neler getirecek» derdi. O cumartesi günleri unutulmaz günlerdi. Tatlı bir heyecanı vardı. Anne giyinir kuşanır pencerede oturur, kocasını beklerdi. Çocuklar ise kapının önünde oynayarak heyecanlarını yenmeğe çalışırlardı. Ya ihtiyar dayı. Her cumartesinin akşam vakitleri, ihtiyar vücudunu bastonuna dayayarak üç dört defa kapıya gelir, «Gelin, Hüseyin geldi mi?», diye şefkatle sorardı. Ancak yeğenini görüp, onunla biraz konuştuktan sonra evine çekilir, rahat bir uyku uyardı.

O cumartesi günü Hüseyinin gelme günüydü. Ev, bark, çocuk çocuk sabahın erken saatlerinden itibaren hazırlanmaya başladılar. Akşam oldu. Hüseyinin gelme saati geçip gitti. Annenin gözleri yollardaydı. İhtiyar dayı her uğrayışında elliboş dönüyor, «Allahallah» diyip gidiyordu. Geç saatler oldu. Anne çocuklara yemek yedirip yatırdı. Kendisi de pencereye

Karanlıkların Güneşi

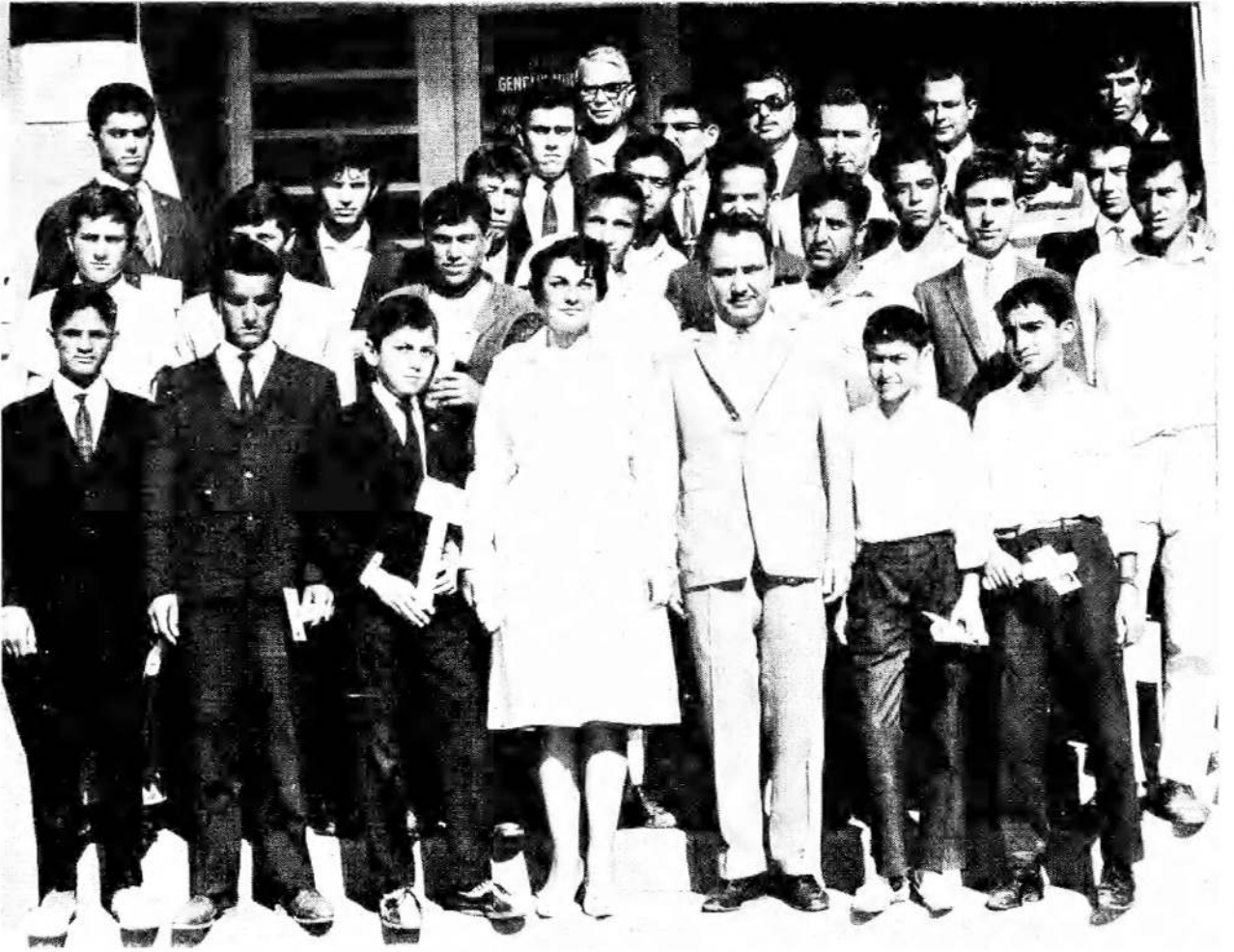
Yazan:

ŞEMSİ ERTUĞ

oturup, Hüseyini bekledi. Dayının pencere önüne gelip gidip onu teselli etmeleri genç kadının üzüntüsünü yenemedi. Onun tanıdığı Hüseyini zincirlerle bağlasalar, yine gelirdi. Gelmemesinde bir sebep vardı. Hastamıydı. Geçen hafta giderken sapaşaglamdı. Yoksa bir seymî olmuştur fabrikada... Kaza falan::: Gün ıdı. Bitişikte oturan ev sahibi uğradı. O hafta aybaşıydı. Kira için gelmişti. Boş birkaç lâf edip gitti. Giderken de «aman kızım, bu ay çok sıkıştız, geciktirmeyin» demegi ihmal etmedi. Herkesin derdi başkaydı. Kimse kimse halinden anlamıyordu şu dünyada. Öğlen oldu. Ne gelen vardı. Nede bir haber getiren. Çoluk çocuk mahzun ve endişeli oturuyorlardı. Evde küçük tekinin miyavlamasından başka hiç bir ses yoktu. Çıt çıkmıyordu. İkinci vakti ihtiyar dayı, bir yabancıнын kolunda sendeleyerek eve geldi. Olan olmuş, Hüseyin bir kaza neticesi ölmüştü. Düne kadar, fakir, fakat saadet dumanları yükselen bu ocaktan şimdi feryatlar yükseliyor, hâzin ve öldürücü gözyaşları boşanıyordu.

Günler, ıstıraplı, ümitsizlik dolu günler geçti. Ölümin acıları, hayat mücadelesi yüzünden unutuldu. Bir çok akşamlar aç yatıldı. Genç kadının çalışmak için çaldığı kapılar açılmak bilmedi. Ve her akşam yeni bir ümitsizlikle eve döndü. Kimseden kimseye bir hayır yoktu. Hüseyinin köyüne gitmege kalktı. Ama köyde hiç bir şeyleri yoktu. Çaresizlikler içinde kıvrandılar. Elde avuçta olan üçbeş kuruş da eriyip gitti. Zaman kötü, hayat pahalıydı. Bir iki ay komşuların yardımıyla idare ettiler. Fakat bir çaresini bulmak, kimseye muhtaç olmadan yaşamak lâzımdı. Nihayet bir gün ihtiyar dayı kararlı geldi. Gelin ve üç çocuğu komşu şöförün arabasına bindirip vilâyete götürdü. Kararını vermişti. Valiye çıkıp vaziyeti anlatacak, yardım isteyecekti. Kapıcılar, odacılar, onları terslediler. Vali bey yok dediler. Seyahatte dediler. Fakat ihtiyarın direnmesi karşısında onlara yol gösterdiler. Hem de herşeyi bilen büyük adamlar edasıyla. Vali bey, bu ıstırap ailesini önce soğuk karşıladı. Hiç bir şey yapamayacağını söyledi. Fakat ihtiyar dayı direniyordu. «Devletin düşkünler, felaketzedeler için kurulmuş kurumları var vali bey» diyordu.

Vali inadından vazgeçti. Durumu anlamıştı. Onlara yer gösterip oturtmuştu. Bir kaç yere telefon etti. Sonra kâtibini çağırarak ona bazı notlar yazdırdı. Ve bu işi derhal yapmasını emretti. Valinin teşebbüsü ile, kenar mahallenin bu fakir ve mustarip ailesi şefkat dolu bir kurumun yardımlarına kavuşarak, bahtiyar olmağa çalıştılar. Kızılay kurumu anneye kendi bünyesinde bir iş temin etmiş, onları yiyeceğe, giyeceğe, soğuk kış aylarında yakacağa kavuşturmuştu. Kızılay kurumunun bu büyük yardımları sayesinde, üç küçükler büyümüş, hayatlarını kazanmışlardı. Kızılayın kurtardığı bu allenin büyük çocuğu olan Selâmi bey, şimdi bir şirketin müdürü olmuştu. Diğer kardeşleri gibi o da Kızılayın himaye ve yardımlarını unutmamış, Kızılaya karşı duyduğu minnetin bir karşılığı olarak ona üye olmuştu. Her ay Kızılay kurumuna elli liralık teberruda bulunuyordu. İşte, odacının biraz önce getirdiği makbuz, hâzin bir hâdiseyi bahtiyar günlere bağlayan bir hatırayı yaşıtıyordu.

Kızılay Genel Merkezi tarafından açılan gençlik kamplarında bu yıl da yüzlerce öğrenci ilk yardım kurslarına katıldı ve yüzlercesi de iyi birer ilk yardımcısı olarak yetişti. Kızılay Gençlik kamplarında yetişen ilk yar-

dımcılara, kamp devresi sona ermeden tertiplenen kamp ateşi gecelerinde diplomaları verildi. Yalnız, Kızılay Çamkoru Gençlik Kampında ilk yardım kursu gören 23 öğrencinin diploması 6 Eylül 1965 pazartesi günü Kızılay Sağlık İşleri Müdürlüğünde düzenlenen bir törende verildi. Fotoğraflarda ilk yardım diploması alan öğrenciler, Kızılay Genel Müdür Muavini Nihat Aşar, Fen Müşaviri Yüksek Mühendis Memduh Ölçer, İlk Yardım öğretmeni Değer İnal ve Mavi Melek Adalet İlkin diploma verirken görülüyor.

KIZILAY GENEL MERKEZİNCE MALÛL ARABASI VERİLENLER

Kızılay Nevşehir Şubesi-
nden arabasını teslim alan
Mehmet Tenir yeni bir
hayata doğru ilerliyor.

Sadık Ordu, Kızılay İnegöl Şubesi'nden teslim
aldığı arabasında.

Cevat Turgay, Kızılay Gümüşhane Şubesi'nden
arabasını alıp yeni bir hayata memnûn ilerli-
yor.

Kızılay Karaman Şubesi'nden arabasını alan
Ali Yağcıoğlu gazete satarak hayatını kazanı-
yor.

Kızılay Iğdır Şubesi'nden
arabasını alan Sait Terzi,
Şube Başkanı Mustafa Ön-
cü'le bir arada (solda).

Kızılay Bafra Şubesi'ne
güçlkle gelen Satılmış
Cevlan arabasını alınca
rahatlıkla gitti.

Cavide Şentürk Kızılay Bafra Şubesi'ne taşı-
narak getirildi. Arabasını alınca o da hayatın
yeniden kolaylaştığını söyledi.

YALNIZ TÜRKİYE'nin
DEĞİL

DÜNYANIN
EN ŞİFALI SULARINDANDIR

KIZILAY
MADEN SUYU VE SODASI

UĞUR K.

Oooo ne güzel fırsat...

**HER AY 75 ÖĞRENCİYE
İKİ SENE MÜDDET İLE**

250
liralık burs
ömür boyunca
AYLIK GELİR

ZENGİN

PARA İKRAMİYELERİ

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

